2017-
500 år etter Luther

...Hva har sviktet siden Martin Luthers tid?

2017 - 500 år etter Luther

...Hva har sviktet siden Martin Luthers tid?

Den 31. oktober 2017 er det 500 år siden Martin Luther slo opp de 95 tesene på kirkedøra i Wittenberg. Disse 95 tesene avslørte noen av den Katolske Kirkes ubibelske tradisjoner og lære, og folk ble forbauset over at en mann kunne tørre å gjøre noe slikt. Tenk å tale Roma midt imot? En mann imot et helt system.

De 95 tesene ble spredt rundt i Tyskland og i hele verden i løpet av kort tid. Folk forsto ganske snart at den Katolske Kirke hadde mange ubibelske læresetninger og tradisjoner, og mange stilte seg på Luthers side. Det oppsto mange livlige debatter, og de 95 tesene gjorde sitt til at folk begynte å tenke selv, og tenke annerledes.

Det var stort sett bare prestene som hadde Bibelen, og folk hadde sett opp til dem og hatt tiltro til at de formidlet Guds Ord rett. Men nå hadde Martin Luther med sine 95 teser og sin forkynnelse avslørt at deres tradisjoner og lære ikke var i harmoni med Bibelens lære. Det oppsto ganske raskt to markante leirer, den Katolske Kirke eller Luthers lære.

Fordi Luther sto fast på sine avsløringer og sin lære, så ble han til slutt innkalt til

Riksdagen i Worms. Riksdagen ville at han skulle være lydig mot øvrigheten, og at han skulle tilbakekalle det han hadde sagt og gjort. Men Luther sa: ***"Vis meg fra Guds Ord at jeg tar feil. Så snart jeg blir overbevist om dette, vil jeg tilbakekalle enhver villfarelse, og være den første til å legge hånd på mine bøker og kaste dem på ilden."*** Han fortsatte slik: ***"Jeg kan ikke la min tro underkastes verken paven eller noe kirkeråd, fordi det er klart som dagen at de ofte har tatt feil og sagt hverandre imot. Hvis jeg derfor ikke kan bli overbevist av Skriftens vitnesbyrd eller ved de klareste grunner, dersom jeg ikke blir overbevist ved hjelp av de skriftsteder jeg har sitert, og dersom de således ikke binder min samvittighet med Guds Ord, så kan og vil jeg ikke tilbakekalle, for det er farlig for en kristen å tale mot sin samvittighet. Her står jeg, jeg kan ikke annet. Gud hjelp meg! Amen."*** (D'Aubigné, bind 7, kapittel 8)

Fyrstenes protest

Keiser Karl V ville stoppe Luther og reformasjonen. Han sammenkalte til en ny riksdag i Speyer i 1529, og pavens menn jublet. Her ble det besluttet å hindre at reformasjonen utbredte seg videre. Dessuten skulle reformatorene ikke komme inn på noe stridspunkt, ikke motsette seg at messen ble feiret, og de skulle ikke tillate noen katolikk å godta Luthers lære.

De reformasjonsvennlige kristne fyrstene bestemte seg å legge fram sin protest for nasjonalrådet. De skrev blandt annet dette: ***„Vi verken godkjenner eller på noen som helst måte slutter oss til det dekret som er foreslått når det er i strid med Gud, hans hellige Ord, vår rette samvittighet og våre sjelers frelse... Ved Guds nåde er vi bestemt på å opprettholde den rene og uforfalskede forkynnelsen av hans ord, slik det finnes i de bibelske***

bøkene i det Gamle og det Nye Testamentet, uten å føye noe til som kan være i strid med dette. Guds Ord alene er sannhet." (D'Aubigne, bind 13, kap. 6).

Det prinsipp som denne berømte protest inneholder, danner selve grunnvollen i protestantismen.

Hvilken autoritet?

Martin Luther og Reformatorene mente at de kristen skulle følge Bibelen og Bibelen alene når en snakket om tro og lære. Den Katolske Kirke mente at en burde følge Bibelen ***og*** tradisjonen. Og her var brytningen meget klar.

Den Katolske Kirke mente at Luther og reformatorene burde rette seg etter kirkens og statens beslutninger.. Reformatorene sa at det ville de gjøre hvis deres

beslutninger ikke stred mot Guds Ord. Reformatorene mente at de hadde rett til å følge sin egen samvittighet når det gjaldt tro og lære. Rom derimot mente at når majoriteten i kirkerådene hadde bestemt hva som var rett og riktig så burde alle følge det de hadde besluttet. Den enkelte måtte derfor ta sitt valg: Guds ord alene eller kirkens lære (tradisjonen) *og* Bibelen.

Forfølgelse

Fordi reformatorene ikke ville bøye seg for Rom, så startet den Katolske Kirke en forfølgelse mot reformatorene. De hadde satt seg imot Roms autoritet, og nå skulle de knekkes. Gamle historiebøker, som nå snart er utryddet, forteller om en grusom forfølgelse. Flere av reformatorene ble kastet i fengsel under umenneskelige forhold, andre ble forfulgt i alpene på ensomme steder, andre ble kastet for ville dyr, mange ble torturert gjennom inkvisisjonen, mens andre ble hogget ned med sverdets egg. Beretningene om pavekirkens grusomme forfølgelser og straffemetoder rystet verden både før og etter Luthers tid. Flere av reformatorene fikk forskjellige trusler og ble lyst i bann av paven. Når de ble lyst i bann kunne hvem som helst drepe dem. Flere reformatorer ble til og med brent på bålet – slike som Hieronymus, Johan Hus, Louis de Berquin, William Tyndale, John Wycliffe og mange andre. Bare i England ble 289 protestanter brent på bålet, den perioden da den katolske dronningen Mary 1. regjerte fra 1555-1558. (www.protestantalliance.org). I denne forbindelse er det verdt å legge merke til hva Jesus sa: ***"Det du har gjort imot en av disse minste, det har dere gjort imot meg."*** (Matteus ev. 25,40).

Den Katolske Kirke og dets ledere har ikke så lite å stå til regnskap for! Men heldigvis, den saken tar Gud seg av. Han har sett og ser alt, og Han vil dømme rettferdig. Men det er verdt å tenke over disse ordene i denne forbindelse: ***"For hver gjerning vil Gud føre fram for dommen over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt."*** (Forkynneren 12,14).

Det er klart det er tilgivelse for alle synder, hvis en angrer, erkjenner sin synd og ber om tilgivelse, men vi har aldri lest om at den Katolske Kirke har krøpet til korset, angret og erkjent all den grusomme forfølgelsen, tortur og nedslakting av annerledes troende de utførte både før, under og etter Luthers tid.

Tenk at den Katolske Kirke beordret å brenne mennesker på bålet fordi de hadde en annen tro? Tenk at de ble pint på grusomme måter gjennom inkvisisjonen – bare fordi de hadde en annen tro? Tenk at de ble slaktet ned med sverdets egg – bare fordi de hadde en annen tro. Tenk at de bannlyste andre, bare fordi de hadde en annen tro…tenk … og slik kunne vi fortsette. Og dette kirkesamfunnet skal bli betraktet som et kristent kirkesamfunn? Har en slik oppførsel noe med Kristus å gjøre? Nei, det er ingen andre enn Djevelen og Satan som står bak slike grusomme metoder. Og denne grusomheten foregikk ikke bare en dag, en måned eller et år, men i flere hundre år. Det er også bemerkelsesverdig at tidligere pave Benedict XVI var leder for inkvisisjonen

fram til 2005. I dag har inkvisisjonen fått et nytt navn, nemlig *The Congregation of the Doctrine of the Faith.*.

Reformatorene ofret alt for Guds sak. Selv på bålet var de et vitne for Jesus. Hvordan er det med oss: Har vi sett hva Jesus har gjort for oss? Har vi sett Hans store kjærlighet og nåde mot oss? Ofrer vi alt for Guds sak?

Elsk deres fiender

Hvis vi sammenligner Jesus med pavekirken, som slaktet ned andre mennesker som hadde en annen tro, så sier Jesus: ***"Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere."*** (Matteus ev. 5,44).

Hvilken helt annen ånd enn pavekirkens ånd. Gud har skapt oss med en fri vilje, slik at alle kan ta deres egne valg i religiøse saker. Vi skal ikke tvinge andre til å tro slik som meg eller deg. Alle skal ha lov til å tilbe Gud etter sin egen overbevisning. Når den Katolske Kirke brukte fengsel, tortur og sverd for å fremtvinge lydighet, så blir det galt. Det er stor forskjell på å drepe sine fiender og elske sine fiender! Guds barn vil elske sine fiender. Jesus som har skapt oss og opprettholder livet, Han elsker alle. (Se Johannes ev. 1,3 og Kolosserne 1,17).

Jesus sier***: "Kom til Meg alle dere som strever og har tunge byrder, og Jeg vil gi dere hvile."*** (Matteus ev. 11,28).

Og: ***"Den som kommer til Meg, vil Jeg ikke støte ut."*** (Johannes ev. 6,37). Jesus vil at alle skal komme til Ham og få hvile. Den hvile som bare Ham kan gi oss.

Er paven Jesu representant?

Paven betrakter seg som Kristi vikar på jorden, men alle burde se at alle paver ikke representerer Kristus. Pavene omgir seg med en overdådighet som ingen annen hersker på jorden kan oppvise. Jesus

sa: ***"Revene har huler og fuglene rede, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til."*** (Matteus 8,20).

Jesus hadde en enkel kjortel, mens paven

har kjempedyre klesdrakter av alle varianter. Han oppholder seg i kostbare byggverk, bruker millioner på sine reiser og har sikkerhetsvakter på alle kanter. Vi skal snart se at han også står for helt andre verdier enn Jesus. Så den tittelen som den Katolske Kirke har satt på paven, passer ikke i det hele tatt! Ja, det er en hån mot Kristus og det rettferdige og ydmyke livet han levde.

Den Katolske Kirke har kjemperikdommer. Jesus sa til den rike mannen: ***"Ett fattes deg; gå bort, selg alt det du har, og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg meg!"*** (Markus ev. 10,21).

Fordi Vatikanet har så store rikdommer, så burde også paven følge denne appellen, hvis han skal representere den ydmyke Frelseren. Martin Luther som kjente den Katolske Kirke fra innsiden sa: De er avskyelig å se den mann som kaller sig Kristi Vikar utvise en prakt som ingen keiser kan oppvise maken til. Er dette å etterligne den fattige Jesus eller den ydmyke Peter? Folk sier at han er verdens herre. Men Kristus, hvis stedfortreder han roser seg å være, har sagt: 'mitt rike er ikke av denne verden.' Kan en vikars herredømme strekke seg lengre enn hans overherredømme?" (D-Aubigne, bind 6, kap. 3).

Global makt

Mange tror at den Katolske Kirke har endret seg etter dens grusomme oppførsel på reformatorenes tid. Men den Katolske Kirke har ikke forandret seg. De har de samme dogmer og læresetninger som tidligere. De har bare kledd seg i en annen kappe, i en kristen kappe, for å bli akseptert. Når de nå har blitt akseptert og fått makt igjen, ikke minst gjennom EU og det globale nettverket, så vil vi snart oppleve hva pave-systemet står for. Akkurat som de brukte staten som medhjelper på reformatorenes tid, slik vil de også bruke staten og de internasjonale lovene som medhjelper for å gjenvinne sin maktposisjon i vår tid.

Pave Paul VI skrev følgende i et avsnitt kalt *„Mot En Virksom Verdensautoritet":*

„Dette internasjonale samarbeidet på verdensbasis krever institusjoner som vil forberede, koordinere og lede det inntil det til slutt er etablert en universell, anerkjent rettferdighetsorden.. Hvem ser ikke nødvendigheten av å gradvis etablere en global autoritet som er i stand til å handle effektivt i de rettslige og politiske sektorene.„ (Paul VI Popolorum Progressio 1967,78).

Så oppstår spørsmålet: Hvilke institusjoner samarbeider den Katolske Kirke med for å etablere en ny, global orden? Jeg tror vi alle kan få øye på dem gjennom FN, EU, NATO, Den Afrikanske Union, IMF og så videre.

Forrige pave Benedikt XVI sendte også ut en tydelig appell til verdens ledere i et av sine siste hyrdebrev, som slår fast: ***„Det er et presserende behov for en sann, verdenspolitisk autoritet for å styre den globale økonomien gjennom en Gudssentrert etikk ... for å gjøre slutt på den verdensomspennende finanskrisen som pågår.„*** (Cathy Lynn Grossman, USA Today 7-7-2009).

Vi må ikke glemme at den Katolske Kirke ønsker å være universell. De ønsker å ha global kontroll. Det er katolikker som startet EU, og det er Vatikanet som står bak tanken om en Ny Verdens Orden. I den Nye Verdens Orden skal de internasjonale lovene styre, og på den måten får de makten – global makt.

I sin bestselgende bok, *The Keys of This Blood,* avslørte jesuittprofessor og Vatikan-innsider, Malachi Martin, det hele:

„***Villige eller ikke, klare eller ikke, er vi alle involvert i en fullstendig, ustoppelig, treveis global konkurranse. De fleste av oss er ikke konkurrenter .... vi er selve innsatsen .... konkurransen er om hvem som vil etablere det første én-verden-styresettet som noensinne har eksistert i de nasjonale samfunnene. Det handler om hvem som skal besitte og utøve den todelte maktens autoritet og kontroll over hver av oss som individer og over alle sammen som et fellesskap ... i det tredje årtusen .... Nå som det har blitt satt i gang, er det ingen måte det kan bli avlyst på .... vår livsform som individer og som borgere ... selve kjennetegnet på vår nasjonale identitet ... vil bli kraftfullt og radikalt endret for alltid. Ingen vil bli unntatt fra dets virkning. Ingen områder i våre liv vil forbli urørt.„*** - *The Keys of This Blood*, side 12-16.

Martin sier at paven vil være „seierherren i den konkurransen“. På side 341 i sin bok gjør Malachi Martin det klart at denne en-verden-regjeringen vil bli „dominert av et internasjonalt byråkrati som styrer og leder hver borger og hver nasjon ....

<u>La oss ta med noen få ord om hvilken makt den Katolske Kirke mener at de har:</u>

«Romerkirken er monarkiet som står over alle riker, akkurat som sinnet og sjelen forholder seg til legemet, eller som Gud til verden. Derfor må Romerkirken ikke bare ha åndelig makt, men også den øverste verdslige makt.“ (Pave Leo XIII, hyrdebrev fra 1879).

Pave Gregory gjentok denne ideen da han sa: ***„Kirkens makt står over statsmakten“.*** Dr. G. F. van Schulte, professor i

kirkerett, erklærte, ***„All verdslig makt er av det onde, og må derfor underkaste seg Paven“.*** (T. W. Callaway: Romanism vs. Americanism, p. 120).

Disse uttalelsene gjør det klinkende klart at denne politiske kirken arbeider for å få makt gjennom kontroll over regjeringer og statsmakter. Den Romersk-Katolske kirke arbeider ut fra den ideen som er formulert i det latinske uttrykket «de jure divino» - d. v. s. kirken har en hellig rett til å herske over hele verden, alle makter og alle mennesker. Den hevder å ha mottatt denne retten fra Gud selv, og vil bruke alle midler for å nå dette målet - globalt overherredømme.

Dr. Brorson, som var en anerkjent katolsk autoritet, skrev: ***«Paven har retten til å avsette enhver hersker, når det kreves for den åndelige ordens beste...den makt som ble utøvd av Kirken i Middelalderen var ikke tilranet, den hadde ikke herskernes eller folkets samtykke, men kom og kommer fra den hellige rett, og den som motstår denne, gjør opprør mot kongers Konge og herrers Herre.“*** (Catholic Review, juni 1851).

Selv om dette er skrevet for en god stund siden, så sier kirken om seg selv at den aldri forandrer seg. Og Dr. Brorson bekrefter denne holdningen slik: ***„Det som Kirken har gjort, det den åpent eller i det skjulte har støttet i tidligere tider, er nøyaktig hva den kommer til å gjøre, og åpent eller i det skjulte støtte, i fremtiden, dersom de samme omstendigheter oppstår.“*** (Catholic Review, januar 1854).

Vi skal få se at all form for opprør mot denne makten i denne endetiden og all mangel på anerkjennelse av kirkens autoritet, også gjennom EU, vil bli straffet på en eller annen måte.

Før det Andre Vatikansil (1962-65), så kalte den Katolske Kirke annerledes troende for kjettere. Etter det Andre Vatikansil så blir kjetterne kalt for *„adskilte brødre“*. Den Katolske Kirke mener at den har sannheten, og at det ikke er noen frelse utenfor denne kirken.

Den felleskirkelige bevegelsen

I dag forsøker den Katolske Kirke å samle alle kirkesamfunnene gjennom den økumeniske bevegelsen. De har bedt Jesuittene i Rom om å skape dialoger mellom kirkesamfunnene, slik at de kan forenes under den Katolske Kirkes paraply. Og vi ser at det har blitt en endring. På hvilken måte? Jo, den Katolske Kirke har ikke endret på sine doktriner, men det er protestantismen som har nærmet seg Rom.

Det dokumentet som de foretrekker å bruke som arbeidsdokument i den økumeniske bevegelsen heter *Charta Oecumenica*, og det er tydelig fra dette dokumentet at de ønsker å arbeide for enhet og misjonere sammen. De søker enhet på det de kan enes om, og det de ikke kan enes om, det lar de ligge. Men Kristus vil at vi skal ha enhet i Ham på alle plan. Ikke enhet på demokratisk vis og ved flertallsbeslutninger, men enhet i Kristus. Enhet i Kristi tro – på alle plan. Kan vi ikke bli enige med de store kirkerådene på det grunnlaget, så følger vi Kristus.

De som misjonerer på egen hånd, uten å være styrt av et kirkesamfunn, blir fortsatt betraktet som en avviker eller en slags *„kjetter“*. Og *„kjetterne“* skal bekjempes. Luther, Melanchton, Tyndale, Calvin, Wiclif, Hieronymus, Wesley, Hus, Zwingli, Berquin, Valdenserne med flere ble betraktet som *„kjettere“*. *„Kjetterne“* ville ha Bibelen og Bibelen alene som grunnlag for sin tro. Som vi har sett ønsket den Katolske Kirke å stoppe og utrydde *„kjetterne“* (reformatorene) i Middelalderen. I dag står dagens *„kjettere“*, dagens reformatorer, imot den økumeniske bevegelsen. Dagens økumeniske bevegelse vil ha Bibelen og tradisjonen som enhetsnorm, mens dagens reformatorer fortsetter Luthers og reformatorenes linje, med Bibelen og Bibelen alene som grunnlag for vår tro og lære.

Bibelen forteller ganske klart at denne forførende makten vil få et dødssår, og at dødssåret vil leges igjen. Pavemakten fikk et dødssår i 1798, da pave Pius VI ble tatt til fange av Napoleons hærfører Berthier, og paven døde i sitt fangenskap i Frankrike. Pavemakten fikk tilbake Vatikanstaten i 1929 gjennom Mussolini, og siden den tiden har pavemakten fått større og større innflytelse og makt i verden. Pave Johannes Paul II og Benedict XVI reiste rundt i verden og opprettet diplomatiske forbindelser med det ene landet etter det andre. Nåværende Pave Frans 1 fortsetter arbeidet med å samle alle verdens religioner under deres paraply, blant annet gjennom den økumeniske bevegelsen, slik at de *„adskilte brødrene“* kan bli lojale undersåtter og ett med dem. For å få dette til så lager de internasjonale regler, både på det politiske, religiøse og økonomiske

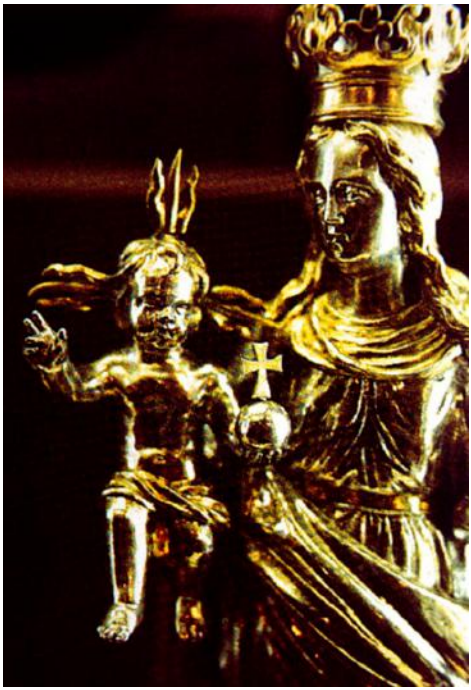

området. De internasjonale lovene skal gjelde over de nasjonale lovene, og på den måten okkuperer de nasjoner og folk. Det er nemlig slik at det er lovene som styrer en nasjon, og når en nasjon blir overstyrt av internasjonale lover som

er laget av globalistene, som arbeider for en Ny Verdens Orden, ja så mister den enkelte nasjon sin selvstendighet og

suverenitet. Denne utviklingen skjer både på det politiske, religiøse og økonomiske området. Det er en gradvis okkupasjon som skjer over mange år. Denne utviklingen skjer stille og nesten ubemerket. Snart vil de som ikke er lojale mot de internasjonale lovene, som etter hvert blir statens og kirkens lover, bli betraktet som ulydige samfunnsborgere. De vil få ulemper, bli tuktet og straffet. Pavemaktens maktmisbruk kommer igjen, men den store overraskelsen er at de som tidligere protesterte mot pavemaktens maktmisbruk, nå vil bli deres samarbeidspartnere. (Åpenbaringsboken 13,11-17). Det er Bibelen som åpenbarer dette, og vi tror på Guds Ord.

Rom er den samme i dag

Er det overraskende for deg at protestantene nå rekker sin hånd ut mot Rom og samarbeider med Rom? Det er tydelig at protestantene nå har glemt hvordan Rom forfulgte annerledes troende, som på Luthers tid. Som vi har sett, så ble flere fengslet for sin tro, pint og torturert. Derfor, hvis vi ikke kjenner vår historie og vår Bibel, så vil vi heller ikke forstå hva som ligger foran. For Rom er den samme i dag som tidligere, og **historien gjentar seg.** Den Katolske Kirke har bare kledd seg i en kristen kappe. Dette systemet er i dag som en ulv i fåreskinn. De opererer med en hvit pave og en svart pave. Den hvite paven sjarmerer folk med all sin prakt og rikdom, den andre paven, Jesuittenes leder, arbeider i hemmelighet, i mørke. Det er jesuittene, som er Vatikanets hemmelig trente soldater. I følge Jesuitteden, den eden de inngår når de går inn i sitt embete, vil de ødelegge protestantismen og de selvstendige nasjonene. De kan skape kriger for å bryte ned regjeringer, slik at de nye regimene kan bli etter deres vilje. De er oppfordret til å infiltrere andre kirkesamfunn, for å bli en Lutheraner blant Lutheranere, en baptist blant baptistene, en pinsevenn blant pinsevennene, en adventist blant adventistene osv. Gjennom utdannelse vil de få posisjoner, og i posisjoner kan de anbefale sitt kirkesamfunn å ta del i den økumeniske bevegelsen. De er total-lojale mot paven, og de kan - om de bør, bruke knivens egg, blykulen og hvilket middel som helst for å nå sitt mål. Enhver som leser Jesuitteden, den troskapseden som de avlegger til paven før de trer inn i sitt embete, vil se dette. (Se www.endtime.net – deretter klikk på *Eliten strammer grepet*). Men de aller fleste protestanter lukker øynene for den smarte strategien Rom bruker, for å få til en enhet på det religiøse planet.

Dagens feiring

Når de nå skal feire 500-årsjubileum for reformasjonen og Martin Luther, så ville vi tro at reformasjonstanken ville komme tilbake, og at folk ville bli minnet om Martin Luthers kamp mot den Katolske Kirke. Men faktum er at protestantismen er snart helt død i dag. I denne feiringen vil en kanskje høre at på Luthers tid var noen personer misfornøyd med datidens system, og at reformasjonen var et utslag av misforståelse, bitterhet og bagatellmessige stridsspørsmål. Nå er vi i en ny tid. Alt har endret seg. Nå vil vi ikke ha strid, men enhet. Dere skal bare se at både katolikker og protestantiske ledere vil bestrebe seg på å snakke om enhet mer enn om splittelse. På mange forskjellige steder vil 'protestantiske' kirke-ledere og den Katolske Kirkes kirke-ledere arrangere økumeniske samlinger og feire Luther sammen - også sammen med Jesuit Paven Frans. Ja, Bibelen sier at de vil være så enige at **de har én tanke**, men Bibelen åpenbarer også at disse kreftene strider ***mot*** Kristus og de som trofast står på Kristi side. (Åpenbaringen 17,12-14).

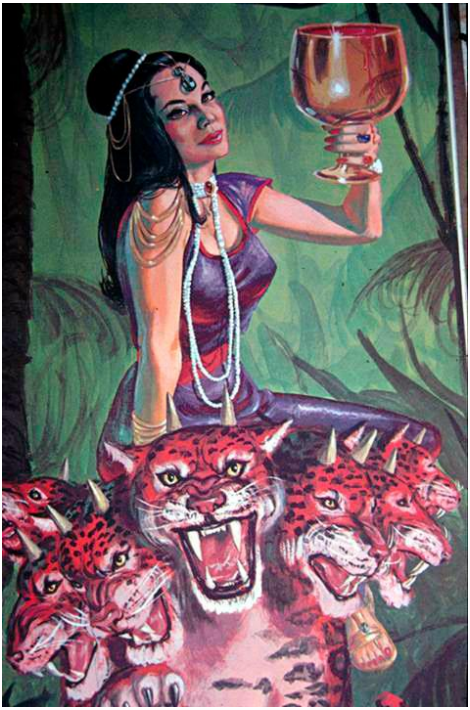

Den økumeniske bevegelsen samler både katolikker og protestanter rundt felles bord. Vi gjentar: Det er bra med enhet, men det skal være enhet i Kristus og ikke på flertallsbeslutninger og religiøs hestehandel. Jesus sa: ***"Jeg ber at de alle må være ett, liksom du, Fader, i meg, og jeg i deg, at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du har utsendt meg."*** (Johannes ev. 17,21).

Så det skal ikke bare være en enhet, men enhet i Kristus.

Hvis Luther hadde levd og sett hvordan de kommer til å feire hans reformasjon sammen, ville han ha refset både katolikker og frafalne protestanter. For det er frafalne protestanter de er, de som flørter med Rom.

Vi ser at Bibelens ord går i oppfyllelse, nemlig at ***"hele verden vil undre seg og følge etter dyret*** (pavemakten), og ***"kongene og stormennene på jorden ble ført vill av skjøgens*** (pavemaktens) ***trolldom."*** (Åpenbaringen 13,3 og 18,23).

Pavemakten har altså en trolldom, en så smart strategi at de fleste ikke klarer å gjennomskue hva de egentlig holder på med. Men når de har fått alle til å bli enige om deres internasjonale strategi og lovverk, så vil de sørge for å forfølge de som står imot og avslører deres falske

lære og strategi, slik de forfulgte Luther, Hieronymus, Wiclif, Hus, Zwingli, Berquin og mange, mange andre.

Har den Katolske Kirke forandret seg?

Men nå 500 år etter Luther kan vi spørre: Har den Katolske Kirke forandret seg?

Nei, den Katolske Kirke har fortsatt sine ubibelske læresetninger og tradisjoner. La oss kortfattet betrakte noen få av disse:

1. Den Katolske Kirke tror at paven er Kristi Vikar på jorden. Bibelen derimot sier at Jesus sendte Den Hellige Ånd i sitt sted. (Johannes ev. 14,16-17). De tror at Peter var den første pave, men den feilende Peter kunne ikke være Kristi vikar. Jesus sa: ***"På denne klippen skal jeg bygge min menighet"*** (Matteus ev. 16, 15-18). Ordet "denne klippen" peker tilbake på Kristus. Det greske grunntekstordet for "denne klippen" = Petra. Ordet **Petra** betyr **klippen**. Så det er Kristus som er klippen. Grunntekstordet for Peter = Petros, som betyr en stein eller rullestein. Det er Kristus vi skal bygge vår menighet på, og ikke på et feilende menneske, slik alle paver opp gjennom tiden har vært. Paulus skriver om Israels folk da de var i ørkenen***: "For de drakk alle den samme åndelige drikk; for de drakk av den åndelige klippe som fulgte dem, og klippen var Jesus."*** (1. Korinterbrev 10,4). Det er Jesus som er klippen, og ikke Peter.

2. Den Katolske Kirke tror at når presten holder opp den runde kjeksen i nattverden, og sier noen hokus pokus ord, så mener de at dette brødet blir forvandlet til Jesu bokstavelige legeme. Og så skal de spise Jesu legeme eller ofre Ham på nytt hver gang de spiser brødet (i forbindelse med nattverden). Så for det første så tror de at presten kan skape Skaperen og deretter spise Ham. Da Jesus innstiftet nattverden, takket Han, brøt brødet og sa***: "Dette er Mitt legeme, som er for dere; gjør dette til minne om Meg!"*** (1. Korinter brev 11,24). Når vi spiser brødet, så skal

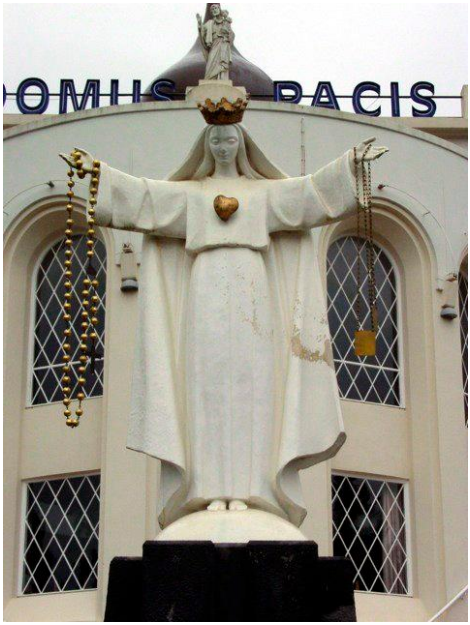

det minne oss om at Jesus ga sitt liv for oss på Golgata kors, at Hans legeme ble brutt for oss, og at Hans blod rant for oss. Dessuten, så sier Bibelen at Jesus ble ofret én gang for oss alle. (Hebreerne 7,27 og 9,28). Det er et hån imot Jesus og Hans offer for oss å ofre Ham på nytt hver gang en spiser brødet og drikker kalken, slik de gjør det i den katolske nattverden. Det bare viser at de ikke aksepterer at Jesu offer var godt nok for å frelse oss.

3. Den Katolske Kirke har tatt bort det andre budet i sin katekisme. I det andre budet i Bibelen står det at vi ikke skal tilbe bilder eller statuer. (2. Mosebok, 20,4-6). I den Katolske Kirke tilber de statuer av jomfru Maria, og de tror at det er Maria som åpenbarer seg i Fatima og andre steder på jorden. Men Maria er død for ca. 2000 år siden, så det er nok en annen ånd som viser seg som jomfru Maria.

4. Den Katolske Kirke tror at jomfru Maria ble tatt opp til himmelen og at våre bønner skal gå gjennom henne for å komme fram til Jesus og Faderen. Det er katolikkenes eget påfunn, for Maria er død for ca. 2000 år siden. Hun ligger i graven, som alle andre døde personer, og venter på oppstandelsens dag. (1. Tessalonikerbrev 4,15-17).

Bibelen sier klart at ***„det er tre som vitner i himmelen, Faderen, Ordet og den Hellige Ånd, og disse tre er én.“*** (1. Joh. 5.7). Denne teksten har den Katolske Kirke ikke tatt med i sin grunntekst (Textus Vaticanus), for de vil at det skal være 4 spesielle hellige personer i himmelen, hvor Maria er den 4. - som de sender sine bønner til. Men Jesus sier***: ”Jeg er veien, sannheten og livet, ingen kommer til***

FOTO: Fondazione Cariplo

Faderen uten gjennom meg.” (Johannes ev. 14,6). Det er kun Jesus som er vår mellommann mellom oss og Faderen. Våre bønner skal gå gjennom Ham. ***”For det er én Gud og én mellommann imellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus.”*** (1. Timoteus 2,5).

5. Den Katolske Kirke mener at paven og prestene kan tilgi synd. Spørsmålet stilles derfor: Skal vi gå til presten, til Maria eller Jesus for å få tilgivelse for våre synder? Bibelen gjør det klart at ***„synd er lovbrudd“.*** (1. Johannes brev 3,4). ***”Vi har alle syndet og fattes Guds ære”*** (Romerne 3.23), og ***”syndens lønn er døden.”*** (Romerne 6,23). Derfor er vi i utgangspunktet alle skyldige til døden. Jesus er den eneste som kan fri oss fra synd. Det er Han som har skapt oss, det er Han som har gitt Sitt liv for oss, og det er Han som kan frigjøre oss fra syndens forbannelse. Det er kun Han som har levd et liv her

på denne jorden uten å synde. Vi leser***: "For vi har ikke en ypperste prest som ikke kan ha medynk med våre skrøpeligheter, men en sådan som har blitt prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd."*** (Hebreerne 4,15).

Derfor: ***"Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri."*** (Johannes ev. 8,36).

Men Jesus kan ikke frigjøre oss uten at vi angrer vår synd og ber om tilgivelse.

Skal vi da gå til presten, paven eller til Jesus? Vi har allerede sett at det er kun én frelser og én Mellommann mellom

Gud Fader og oss mennesker, og det er Jesus Kristus. Men vi må ikke glemme at vi også skal bekjenne våre synder til den personen som vi har syndet imot. Vi leser: ***"Ta dere i vare! Hvis din bror synder mot deg, så irettesett ham! Og hvis han omvender seg, så tilgi ham."*** (Lukas 17,3).

Så vi skal gå til den personen som vi har gjort galt imot, erkjenne vår synd og så vil han tilgi oss. En prest eller pave har ikke noe med den saken å gjøre. Den endelig tilgivelse får vi hos Jesus. I Jesu mønsterbønn, Fader vår, så leser vi: ***"Forlat oss vår skyld, som vi forlater våre skyldnere."*** (Matteus ev. 6,12).

Og Johannes skriver det slik: ***"Dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en Talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den rettferdige."*** (1. Johannes brev 2,1-2).

Det er bare gjennom Jesus Kristus at synderen kan få tilgivelse og få adgang til Guds rike. Jesus alene er vår Frelser, vår Mellommann og vår Advokat hos Gud. Det er til Ham vi må gå med vår synd. Når vi innser vår synd, angrer og vender oss til Ham for å få syndenes forlatelse, så har vi dette løftet: ***"Dersom vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet."*** (1. Johannes brev 1,9).

De katolske prestene og paven setter seg i Kristi sted og tar Kristi plass når de står fram som noen som kan tilgi synd gjennom skriftemål. Bibelen har forutsagt at dette frafallet vil komme. Vi leser: ***"La ingen dåre dere på noen måte! For først må frafallet komme og syndens menneske åpenbares, fortapelsens sønn, han som står imot og opphøyer seg over alt som kalles gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og gir seg selv ut for å være Gud."*** (2. Tessaloniker brev 2, 3-4).

Her blir han som setter seg i Kristi sted kalt for syndens menneske, fortapelsens sønn og den lovløse. Han som setter seg i Guds tempel og gir seg ut for å være Gud.

Det er ingen annen enn paven det her er snakk om. Det er han som er den lovløse, som også har endret Guds 10 bud. Han tar Kristi plass som mellommann og gir seg ut for å være den som kan tilgi synd. Hvorfor skal den protestantiske verden samarbeide med syndens menneske, fortapelsens sønn, den lovløse?

6. Den Katolske Kirke tror på sjelens udødelighet. De tror at når mennesket dør, så fortsetter det å leve som en sjel eller ånd. Hva sier Bibelen om dette. Vi leser: ***"Og Herren Gud formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånde i hans nesebor. Og mennesket ble til en levende sjel"*** (1. Mosebok 2,7). Det står at mennesket ***ble*** til en sjel, ikke at mennesket fikk en sjel. Vi leser vider om hvem som skal dø: "***Den sjel som synder, han skal dø."*** (Esekiel 18,20).

Vel, læren om sjelens udødelighet har sitt utgangspunkt i Satans første løgn i Edens hage. Gud hadde sagt til Adam og Eva at de ikke skulle spise frukten fra et spesielt tre i hagen. Hvis de spiste frukten fra dette spesielle treet, så ville de dø. Men Satan sa til Eva: Nei, ***"dere skal visselig ikke dø!"*** (1. Mosebok 3,4).

Denne Satans løgn danner grunnlaget for sjelens udødelighet, og denne læren er meget utbredt blant mange religioner i dag. Men hva sier Bibelen? Vismannen Salomo skriver: ***"For de levende vet at de skal dø, men de døde vet ikke noen ting, og de får ikke lenger noen lønn, for minnet om dem er glemt. Både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet er det for lenge siden forbi med, og de har i all evighet ingen del mer i alt det som hender under solen…Alt det din hånd er i stand til å gjøre med din kraft, det skal du gjøre! For det finnes verken gjerning eller klokskap eller visdom i dødsriket, dit du går."*** (Fork. 9, 5-6 +10).

La oss ta et par skriftsteder til: ***"Undre dere ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene skal høre Hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort godt, til livets oppstandelse, og de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse."*** (Joh. 5, 28-29).

Paulus tar samme konklusjon når han snakker om Jesu gjenkomst: ***"For dette sier vi dere med et ord av Herren at vi som lever, som blir tilbake***

inntil Herren kommer, på ingen måte skal komme i forveien for de døde; for Herren selv skal komme ned fra Himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå; deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være

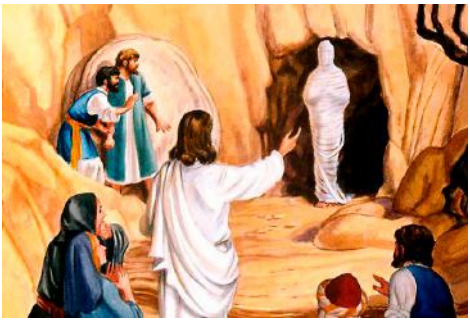

med Herren." (1. Tess. 4, 15-17).

Så vi ser at de døde er i gravene og blir vekket opp fra gravene av Jesus. Er du overrasket over at det er slik? Vel, vi har sett at de døde ikke vet noe. De ligger i gravene til oppstandelsens morgen. De rettferdige vil bli vekket opp til livets oppstandelse og de ugudelige til dødens oppstandelse.

Da Jesu venn, Lasarus, var død, gikk Jesus dit. Lasarus hadde da ligget død i fire dager og det begynte allerede å lukte lik av ham. Jesus sa at Lasarus var død, og han betegnet døden som en søvn. Jesus sa til ham: ***"Lasarus kom ut".*** (Johannes ev. 11,43). Og han kom ut av graven.

Mange prester forkynner at når mennesket dør så går de til himmelen eller til helvete. Hvis det var slik at de rettferdige døde gikk til himmelen med det samme de døde, så ville vi tro at Lasarus, Jesu venn, hadde kommet til himmelen. Men da Jesus vekket opp Lasarus fra de døde, så kom han ikke ned fra himmelen, fra skyene eller fra rommet rundt oss, men **fra graven**. Dessuten så sier Bibelen at ***"det er menneskets lodd*** (skjebne) ***en gang å dø, og deretter dom."*** (Hebreerne 9,27). Så mellom døden og Jesu gjenkomst så vil det være en dom, og det er ikke presten, men Jesus Kristus, som skal bestemme om den enkelte skal få evig liv eller bli død for evig. (2. Korinter brev 5,10 og Johannes 5,26-29). Bibelen sier jo at ***"syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Jesus Kristus vår Herre."*** (Romerne 6,23).

I denne beretningen får vi også vite at Jesus skal vekke opp Lasarus på den ytterste dag. Maria sa***: "Jeg vet at han skal oppstå i oppstandelsen på den ytterste dag."*** (Johannes ev. 11,24). Den ytterste dag, det er når Jesus kommer igjen.

Bibelen sier at det er kun Jesus som har udødelighet. Det står slik: ***"Han som er kongenes Konge og herrenes Herre, Han som*** **alene** ***har udødelighet."*** (1. Tim. 6,15-16). Det er Gud som alene har udødelighet. Menneskene er dødelige, men når Jesus kommer igjen, først da vil de frelste bli ikledd udødelighet. Paulus beskriver denne hendelsen slik: ***"Se, jeg sier dere en hemmelighet; Vi skal ikke alle dø, men vi skal alle forvandles, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal forvandles. For dette forgjengelige skal bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige bli ikledd udødelighet. Og når dette forgjengelige er ikledd uforgjengelighet, og***

dette dødelige er ikledd udødelighet, da oppfylles det ord som er skrevet: Døden er oppslukt til seier." (1. Kor. 15,51-54).

Det er mange som tror at det er en sjel eller ånd som frigjøres fra mennesket når de dør og at denne sjelen eller ånden svever rundt oss og påvirker oss, og kan gi oss budskaper. I et spiritistblad, skriver de følgende: ***"Hva er nå spiritismen? Spiritismen er troen på at ånden overlever legemet og kan ha kontakt med levende mennesker gjennom og ved særlig organiserte personer som vi kaller medier."*** ("Spiritisten", et dansk spiritistblad, årgang 1900, side 84).

Nesten halvparten av menneskene på jorden tror på reinkarnasjonen – en lære som sier at sjelen aldri dør, men blir stadig født igjen i forskjellige legemer med hver etterfølgende generasjon. En slik lære passer ikke med Bibelens lære. Bibelen sier at etter døden så blir mennesket til jord igjen (Sal. 104,29), de døde vet ikke noe (Fork. 9,5), har ingen mental kraft (Sal. 146,4) har ingen del i det som skjer på jorden (Fork. 9,6), han venter i graven (Job. 17,13), og han lever ikke (Job. 14,1.2; 2. Kong. 20,1).

Vi har gjennom mange skriftsteder allerede sett at Bibelen tar fullstendig avstand fra teorien om sjelens udødelighet, reinkarnasjon, kommunikasjon med de døde, åndemaning og lignende. Ja, Bibelen kaller denne læren en styggedom. Vi leser***: "Det må ikke finnes noen hos deg som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, eller en som driver med spådom, eller en tegntyder eller en som tyder overnaturlige varsler, eller en trollmann eller en som kaster besvergelser eller er et medium for åndemaning, eller en som driver med spiritisme, eller en som påkaller de døde. For hver den som gjør dette, er en styggedom for Herren. På grunn av disse styggedommene driver Herren din Gud dem bort fra ditt ansikt."*** (5. Mosebok 18, 10-12).

Bibelen tar altså fullstendig avstand fra læren om sjelens udødelighet - som spiritismen, reinkarnasjonen og mange av Østens mystikk-religioner er bygd på.

7. Den Katolske Kirke skremmer menneskene med evig pine. De forsøkte å innbille folk at de som ikke hadde vært tro mot katolikkenes lære havnet i helvete. De mener at helvete brenner evig, og at

de ugudelige ligger der og pines i ild og svovel for bestandig.

Kirken solgte avlat. Den mente at man kunne gi penger til kirken, som da garanterte for at man ville blive utsatt for mindre pine, når man døde og kom i skjærsilden.

Skjærsilden ble på reformasjonstiden oppfattet som et sted, som mennesket ble straffet for sine gale handlinger, før det blev lukket inn i paradis. Luther mente at en slik lære var helt ubibelsk og bare tjente til å gi penger til den Katolske Kirke.

Den Katolske kirke lærer altså at når mennesket dør, så finnes det en mellomtilstand med midlertidig straff. Dette stedet kaller de for skjærsilden. Skjærsilden blir oppfattet som et sted hvor mennesket blir straffet for sine gale handlinger, før de kommer til paradis. De som havner i skjærsilden, kan ikke komme seg ut selv, uten at noen hjelper dem ut. Derfor ber de for de døde, og kirken lærer at hvis noen betaler penger til kirken, så vil de bli utsatt for mindre pine.

Paven tilbød også syndsforlatelse for penger. La oss forklare dette litt: Hvis en person hadde gjort en forbrytelse, drevet hor eller brutt et eller annet av Guds ti bud, kunne en bare kjøpe seg fri for straff hvis en betalte for denne synden. DET var syndsforlatelsen. Den som da hadde mange penger, kunne godt tillate seg å synde en god del.

Avlatskremmeren Tetzel, som var Romerkirkens talsmann på Luthers tid, erklærte at i kraft av hans avlatsbrev ville alle de syndene som kjøperen hadde begått eller senere måtte ønske å begå, bli ham forlatt. Det var ikke engang nødvendig

å angre sin synd. (D'Aubigne, bind 3, kap.1). Folk fikk dermed den forsikring at avlaten kunne frelse, ikke bare de levende, men også de døde. Slagordet var: ***"Når pengene i kisten klinger, snart sjelen ut av skjærsilden springer."*** I det øyeblikket pengene klirret mot bunnen i avlatskremmerens kiste, ville den sjelen man betalte for, slippe ut av skjærsilden og fly til himmelen.

Folk har opp gjennom tiden gitt mange penger til kirken. Mange har betalt store summer til den Katolske Kirke fordi de da trodde at de hjalp sine kjære ut av skjærsildens smerte. Kirken har blitt rik på falske premisser. Den Katolske Kirke har derfor gjennom tidene samlet inn mange penger på grunn av denne skremselspropagandaen, og bygget mange flotte kirker. Tenk for et bedrag og en handelspropaganda. De burde skamme seg, slik de har lurt folk.

Men hva sier Bibelen om hvordan det går med mennesket når livet opphører? Bibelen sier at ***"syndens lønn er døden."*** (Romerne 6,23). Når syndens lønn er døden, så er det ikke evig pine. Bibelen sier at de ugudelige skal få sin straff etter deres gjerninger. (Åpenbaringen 20,13). Hvis de har gjort mye galt, så blir straffen lenger. Profeten Malakias bekrefter dette slik: ***"For se, dagen kommer brennende som en ovn. Alle de overmodige, ja, hver den som lever i ugudelighet, skal bli som halm. Dagen som kommer, skal sette dem i brann, sier hærskarenes Herre, så det verken blir rot eller gren igjen."*** (Malakias 4,1). Roten til det onde er Djevelen og Satan, og grenene er de ugudelige. De skal brenne alle sammen. De skal brenne som halm. Et langt og rått halmstrå brenner lenge, men et tørt og kort halmstrå brenner en kort tid. Dette illustrerer hvordan de ugudelige vil bli straffet. De skal straffes etter sine gjerninger. Men det vil ende med døden. Men det er ikke nå vi blir straffet i ildsjøen. Vi leste jo***: "For se, dagen kommer brennende som en ovn***." Så dette hører fremtiden til.

Johannes støtter dette, når han skriver om hvordan de ugudelige vil bli straffet i ildsjøen. ***"Og hver den som ikke ble funnet innskrevet i Livets bok, ble kastet i ildsjøen."*** (Åpenbaringen 20,15). Den samme forfatteren beskriver ildsjøen slik: "***ildsjøen er den annen død."*** (Åpenbaringen 20, 14).

Litt senere skriver den samme forfatteren***: "Men de feige, vantro, avskyelige, morderne, de som lever i hor, trollmennene, avgudsdyrkerne og alle løgnerne***

skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel, den som er den annen død." (Åpenbaringen 21,8).

Hvordan gikk det med de ugudelige byene Sodoma og Gomorra? De brente med en uslokkelig ild, men ilden sloknet når det ikke var mer å brenne. Det står slik***: "Liksom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måte som disse drev hor og gikk etter fremmed kjød, ligger for våre øyne som et eksempel, idet de lider en evig ilds straff."*** (Judas 7). Det står at byene og de som levde der skulle brenne med en evig ild. Det var straffen for deres umoral. Men vi vet at byene der ikke brenner i dag. Ilden sloknet når alt var oppbrent. Alt ble til aske. Apostelen Peter sier at det som hendte med Sodoma og Gomorra er et eksempel på hvordan det vil gå i fremtiden. Det står slik***: "Gud la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og dermed har satt dem til et forbilde på de ugudelige i framtiden."*** (2. Peters brev 2,6).

Så straffen hører fremtiden til!

Jesus har også et ord til oss i denne saken. Han sier: ***"Likesom ugresset sankes og brennes opp med ild, slik skal det gå til <u>ved verdens ende</u>: Menneskesønnen skal utsende sine engler, og de skal sanke ut av hans rike alt det som er til anstøt og dem som driver med lovløshet. Og de skal kaste dem i ildovnen. Der skal være gråt og tenners gnissel."*** (Matteus 13,40-42).

Vi ser igjen at straffen hører fremtiden til - ved verdens ende. De ugudelige brenner ikke i et evig helvete nå, slik den Katolske Kirke forkynner. Denne katolske forkynnelsen om evig pine har smittet over på noen protestantiske kirkesamfunn, dessverre!

Satans endelige straff beskrives slik: ***"Du vanhelliget dine helligdommer ved dine misgjerninger, ved at du drev handel på urett vis. Derfor henter Jeg fram ild fra din midte. Den skal fortære deg. Jeg skal gjøre deg til aske på jorden for øynene på alle som ser deg. Alle som kjente deg blant folkene, er forskrekket over deg. Du er blitt til redsel, og for evig skal du ikke være mer."*** (Esekiel 28,18-19).

Så det blir ikke noe evig pine, slik den Katolske Kirke sier. De ugudelige vil få sin straff - ved verdens ende - som vil ende med døden. De vil bli til aske. Men ilden er uslokkelig den tiden straffen varer, og den er evig, i den forståelse at ordet "evig" kommer av det greske ordet

aion, som betyr **lang tid, levetid**. Så når de ugudelige vil bli straffet i ildsjøen ”**i lang tid”** eller **”i en levetid”,** etter sine gjerninger, så ender det med døden. For Gud har lovet å gjøre slutt på Djevelens virke, og når alle de ugudelige har fått sin straff, så vil Gud skape en ny himmel og en ny jord.

Apostelen Peter skriver om dette slik***: ”Men vi venter etter Hans løfter nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor. Derfor, elskede, da dere venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for Ham i fred.”*** (2. Peters brev 3,13-14). Johannes tar samme konklusjon: ***”Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var borte, og havet er ikke mer.”*** (Åpenbaringen 21,1). For de som fortsatt vil holde fast på sin teori om evig pine, så vil vi spørre: **”Hvor er helvete når den første jord er borte og havet ikke er mer?”** Det er ikke på jorden, for elementene og hele jorden vil smelte i brann. Nei, hver spire av ondskap er da borte. Ikke et virus av ondskap er igjen. Det ville bare ødelegge tilværelsen for de rettferdige nok en gang, og det har Gud forutsett. Derfor vil all ondskap smelte i brann og tilintetgjøres, bli borte for evig. Når ondskapen er borte, vil Gud skape en ny himmel og en ny jord. Der vil alt være fredfullt og godt. Gud vil føre menneskene tilbake til den tilstanden som var i Edens hage før syndefallet, hvor de kunne snakke åsyn til åsyn med Gud. På den nye jord vil det ikke være noen tyver, ingen som baktaler andre, ingen drapsmenn, ingen kriger, ingen sorg og pine. Bibelen beskriver tilværelsen på den nye jord slik: ***”Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller gråt eller smerte skal være mer, for de første ting er blitt borte.”*** (Åpenbaringen 21,4). Hvis det var slik at de ugudelige ville leve evig i pine, så har de ingen plass på den gamle jorden her, for den er borte, og de har heller ingen plass på den nye jorden, for der er det ingen smerte, sorg eller pine. På den nye jord skal kun de rettferdige bo. Må alle som leser dette ta imot frelsen i Jesus Kristus og be om den Hellige Ånds kraft til å være Jesu sanne vitner, slik at vi kan bli med når Jesus kaller sine – og at vi til slutt kan være blant de rettferdige, som ved Guds store nåde, kan arve den nye jord!.

Evig pine teorien er en forferdelig skremselsforkynnelse, som vi hermed kaster på søppelplassen og brenner opp. Denne

teorien har ingen plass i Jesu kjærlighet. Jesus vil oss bare det gode, og Han har latt Satan få lov til å spille ut sine kort, så alle kan se at han er en Djevel. Gud tvinger ingen, og det har han heller ikke gjort med Djevelen. Nå er alle bevisene snart lagt på bordet, og i sin kjærlighet vil Gud tilintetgjøre Satan og alle som har stilt seg på hans side i opprøret mot Gud. Så vi ser fram til oppgjørets dag og at Gud vil skape en ny himmel og en ny jord hvor rettferdighet bor, hvor Jesu kjærlighet bor og hvor det er fred og glede for bestandig.

8. Den Katolske Kirke praktiserer og forkynner spedbarnsdåp og konfirmasjon. Barnedåpen har sin rot i Augustins arvesyndslære. Han trodde at barnet var født med synd. Derfor, hvis barnet var sykt, og kunne dø, så måtte de tilkalle presten i all hast, slik at han kunne overøse barnets hode med vann. Da trodde de at barnet ble en kristen og at det ble frelst. Denne skikken praktiseres fortsatt i dag. Men et lite barn har ikke gjort noe galt. De forstår ikke hva som er rett og hva som er galt. Den evnen utvikles gradvis senere. Men Bibelen sier ***at "synd er lovbrudd"*** (1. Johannes brev 3,4), og: ***"den som synder han skal dø, en sønn skal ikke bære sin fars misgjerning"*** (Esekiel 18,20).

Denne teksten sier klart at et barn ikke arver synd fra sine foreldre. Det er først når vi blir så gamle at vi kan forstå forskjellen på det som er rett og det som er galt at vi kan gjøre synd. Derfor, barna har ikke noe gammelt syndeliv som skal begraves, for de er ennå uskyldige. Derfor er barnedåpen unødvendig og ubibelsk. Det er likevel et faktum at barnet er uten skyld kommet inn i en ond verden og har arvet den syndige natur fra sine foreldre og har den dom over seg som Adam fikk etter fallet***: "Støv er du, og til støv skal du vende tilbake."*** (1. Mos. 3,19). Men så har de ikke forkastet det soningsverket som Kristus har utført for alle. Hans fortjeneste har de derfor del i. Da mødrene bar barna til Jesus, så sa Han til dem at ***"barna hører Guds rike til… og Han velsignet dem."*** (Markus ev. 10,13-16). Jesus døpte dem ikke, men Han velsignet dem. Det bør vi også gjøre med barna når de er små.

I spedbarnsbestenkelsen har presteskapet innført en skikk hvor fadderne skal tro for barnet, siden barnet ikke har en egen tro. Men Bibelen sier: ***"Troen kommer av forkynnelsen, og forkynnelsen kommer av Guds Ord"*** (Romerne 10,17). Barnet forstår ikke forkynnelsen og kan derfor ikke ha en egen tro. Vi leser videre: ***"Den som tror og blir døpt, skal bli frelst."*** (Markus 16,16). Så den som skal døpes må ha en egen tro. Derfor, når fadderne skal tro for barnet, da blir det aldeles galt. Prestene og fadderne mener at barnet skal få egen tro senere, når de skal ta konfirmasjon, men det er det ingen garanti for.

La oss se på noen eksempler på dåp i

Bibelen. Legg merke til at troen er sentral.

Da Filip forkynte evangeliet om Jesus til den etiopiske hoffmannen, sa hoffmannen til Filip: ***"Se, her er vann; hva er til hinder for at jeg blir døpt? Og Filip sa: Tror du av hele ditt hjerte, så kan det skje. Men han svarte og sa: Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn. Og han bød vognen holde, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og han døpte ham."*** (Apostlenes gjerninger 8, 26-38).

Da Filip forkynte evangeliet i Samaria, var det mange som tok imot budskapet. Bibelen forteller om resultatet av Filips forkynnelse, slik: ***"Men da de nå trodde Filip, som forkynte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, så lot de seg døpe, både menn og kvinner."*** (Apostlenes gjerninger 8,12).

Det var menn og kvinner som ble døpt, ikke barna.

I Bibelen finner vi en beretning om en fangevokter som ble døpt med hele sitt hus***. "Da må det vel også være barn som ble døpt,"*** sier noen. Men ikke i noen av disse tilfellene står det at det var små barn. Men det står at disse menneskene fikk høre forkynnelsen, og de som ble døpt tok imot troen på Jesus Kristus som Frelser. Beretningen lyder slik: ***"Fangevokteren sa: Herre! Hva skal jeg gjøre for å bli frelst? De sa da: Tro på den Herre Jesus, så skal du bli frelset, du og ditt hus! Og han talte Herrens ord til ham og til alle som var i hans hus. Så tok ham dem til seg i samme time på natten og vasket dem etter slagene, og straks ble han døpt med alle sine, - og han førte dem opp i sitt hus og satte et bord for dem, og frydet seg, etter at han med hele sitt hus var kommet til troen på Gud."*** (Apostlenes gjerninger 16,30-34).

I dette tilfellet står det at Paulus talte til fangevokteren i Filippi og til alle som var i hans hus. De tok imot troen på Jesus Kristus, og ble døpt. Hvis det var barn der, var de iallfall så voksne at Paulus kunne tale Guds Ord til dem. De forsto det og de trodde det ordet de hørte. Da kunne de også bli døpt. Troen må alltid være til stede før dåpen.

Selve ordet "dåp" kommer av ordet "baptismo" som ble brukt i smedyrket. Det betyr at en senker en gjenstand ned i vannet så vannet går sammen over det. Hvis smeden hadde laget en jernstang i en bestemt fasong, og han ville at denne jernstangen skulle herdes i denne fasongen, så senket han den ned i vannet så vannet gikk over gjenstanden. På samme måte skal den som blir døpt, begraves i vannet, så vannet går sammen over den. I dåpen viser du symbolsk at du aksepterer at Jesus døde for deg, ble begravet og sto opp igjen fra graven. Dåpen symboliserer også det som har skjedd inni deg, at du har begravd syndene/lagt all din synd på Jesus, slik at han kan sone din synd - og så står du opp til et nytt liv med Kristus.

Følgende skriftsted beviser at det er slik: ***"Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus ble døpt til hans død? Vi ble altså begravet med Ham ved dåpen til døden, for at slik som Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, slik skulle også vi vandre i et helt nytt liv."*** (Romerne 6. 3-4).

Denne teksten sier tydelig at den som blir døpt blir begravd i vannet, og står opp til et nytt liv med Kristus. Slik praksis har en ikke i barnedåpen/barnebestenkelsen.

Bibelen kaller også dåpen for ”en god samvittighetspakt med Gud” Det står slik***:..”Det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjødets urenhet, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesus Kristi oppstandelse.”*** (1. Peters brev 3. 21). Hvis vi i hverdagslivet skal inngå en pakt (en avtale) med noen, er det alltid viktig å vite hva avtalen går ut på før vi undertegner den. Slik er det også med dåpspakten. Før dåpen er det viktig å ta mye tid med Guds Ord og bønn for å bli bedre kjent med paktsinnholdet. Dette er også en av grunnene til at det er snakk om “troens dåp” eller “voksen dåp”. Før dåpen må vi ta en overveid beslutning - et valg om å la Gud forvandle oss og be om kraft til å følge Jesus hele veien. (1. Peters brev 2. 21). Dåpen skal være et ytre tegn på den forvandlingen som allerede har skjedd inne i oss.

Konfirmasjonen ble innført av den Katolske Kirke på 1200-års-tallet. Det viser seg at svært få som tar konfirmasjon tror på Jesus Kristus som sin personlige frelser. Dette forteller at denne ordningen ikke holder mål. Luther avskaffet konfirmasjonen på sin tid og kalte den for apespill og narreverk. Man apte etter hverandre og ga et løfte som de i lengden ikke kunne holde. Luther avskaffet konfirmasjonen, og den ble ikke innført i Norge før i 1736.

Spedbarns»dåp» og konfirmasjon er tradisjoner innført av mennesker. De skal liksom være i stedet for Bibelsk dåp. Det er slik Djevelen hele tiden arbeider. Han vil erstatte Bibelsk tro med en erstatning, en etterligning, noe annet..

Bibelen sier at det er ***”én Herre, én tro, én dåp.”*** (Ef. 4,5). Vi har allerede sett at en rett Bibelsk dåp ikke er barne-bestenkelse, men troens dåp, hvor den som skal døpes har hørt evangeliet og bestemt seg for å ta imot frelsen i Jesus Kristus. Den som skal døpes, følger Jesu eksempel. Jesus ble døpt som voksen (30 år) i elven Jordan. Jesus trengte ingen dåp, for Han hadde ikke gjort noe synd og trengte ingen frelse. Han tok likevel dåp, som et

eksempel for oss (Matteus ev. 3, 13-17), for at vi skal følge etter i Hans fotspor (1. Peters brev 2,21).

Vi har lest at den døpte begraves i vannet og står opp til et nytt liv med Jesus. La oss gå tilbake til Bibelens dåp, og ikke en dåp etter katolisisme og frafallen protestantisme. Spedbarnsdåp og konfirmasjon er en katolsk tradisjon, og alle som tror de blir frelst fordi foreldrene har utført denne handlingen med dem, har blitt lurt. De har ikke tatt Bibelsk dåp, og det er ikke noe annet enn Bibelsk dåp som er gyldig ifølge Guds Ord. Alle som vil følge Jesus og gjøre som Han har gjort, skal ta Bibelsk dåp. Barnebestenkelse er ingen Bibelsk dåp. Det er foreldrene og fadderene som tror for spedbarnet, men den som skal ta dåp skal ha egen tro. Jesus sa til Nikodemus: ***"Uten at du blir født av vann og Ånd kan du ikke komme inn i Guds rike."*** (Johannes ev. 3,5).

Så Jesus sier at vi kan ikke komme inn i Guds rike uten at vi blir født av vann og Ånd. Det bør være en tankevekker for oss alle!

La oss derfor ta Jesu dåp, troens dåp! Barne-bestenkelse er ingen dåp. Det er en menneske-produsert tradisjon og en forførelse!

Til slutt: Frelse er ikke å bli døpt eller å ha vårt navn i menighetens protokoll, heller ikke å preke sannheten. Frelse er en levende forbindelse med Jesus Kristus. Den som har en slik daglig levende forbindelse med Kristus vil bli fornyet i hjertet og la Kristi gjerning bli en troens og en kjærlighetens tjeneste, i tålmodighet, saktmodighet og håp. Enhver som er forenet med Kristus, vil være en levende misjonær for alle omkring seg.

9. Den Katolske Kirke mener at det ligger frelse i sakramentene, det vil si, hvis du døper deg, tar nattverd, gjør botsøvelser og lignende. Luther ble også opplært til det, da han vokste opp som katolikk. Men en dag da han krabbet opp Pilatustrappen, ble han minnet om et skriftsted i Guds Ord som sier: ***"Den rettferdige ved tro skal han leve."*** (Romerne 1,17). Luther rettet seg opp og forsto at han holdt på å krabbe på knærne for å oppnå frelse, han trodde han kunne oppnå frelse

ved gjerninger. Men nå kom nytt lys inn i hans sinn. Han forsto at det var troen på Jesus Kristus som verden frelser, som frelser. Gjerningene kan ikke frelse oss, men **gjerningene må komme som en frukt av troen.** (Matteus 5,8). Da Luther fortsatte å studere dette emnet, så fant han flere viktige tekster i Guds Ord, som forteller at vi blir rettferdiggjort gjennom troen på Jesus Kristus. Når vi kommer til Jesus slik som vi er med all vår synd, så må vi erkjenne vår synd, angre og be om tilgivelse. Da vil Jesus tilgi vår synd. Da vil Jesu rettferdighet bli tilregnet oss, uforskyldt av nåde ved tro. Tenk hvilken befrielse i Martin Luthers liv. Den samme befrielsen kan også du og jeg få, når vi følger denne oppskriften.

La oss lese noe skriftsteder om troens betydning:

"Men tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke sees." (Hebreerne 11,1).

"Så kommer da troen av forkynnelsen og forkynnelsen ved Guds Ord." (Romerne 10,17).

"For så har Gud elsket verden at Han ga sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv." (Johannes ev. 3,16).

"Men Gud, som er rik på miskunnhet, har for sin store kjærlighets skyld som Han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, enda vi var døde ved våre over-tredelser...for av nåde er dere frelst, ved tro, og det er ikke av dere selv, det er en Guds gave, ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg. For vi er Hans verk, skapt i Jesus Kristus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige, at vi skulle vandre i dem.." (Efeserne 2,4-10).

"Den som tror og blir døpt, skal bli frelst." (Markus ev. 16,16).

Men hvilken plass har så gjerningene i det hele?

Vi leste jo: ***"Vi er Hans verk, skapt i Jesus Kristus til gode gjerninger."*** (Efeserne 2,10).

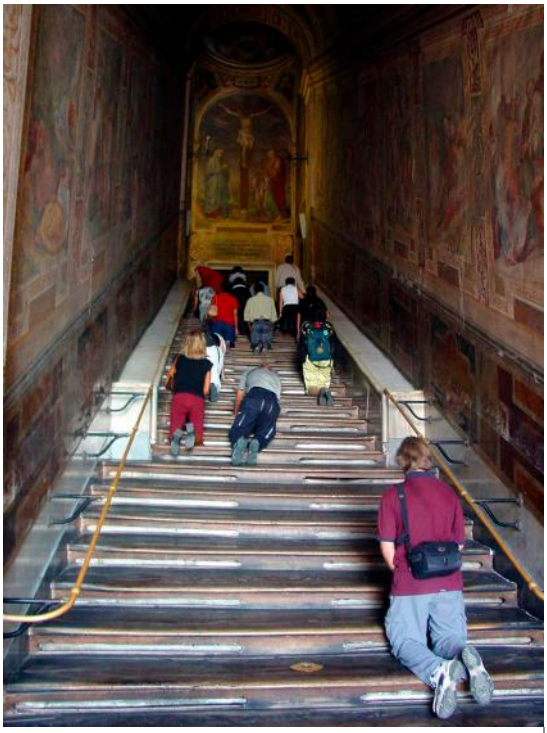

Da døperen Johannes sto fram og forkynte omvendelsens budskap, så sa han, ***"bær frukt som er omvendelsen verdig."*** (Matteus 3,8).

Jakob skriver: ***"Slik også med troen: har den ikke gjerninger, er den død i seg selv."*** (Jakob 2,17).

Så troen er død uten gjerninger, og de gode gjerningene vil komme som en frukt av troen.

I tro bar Abel fram et bedre offer enn Kain

I tro bygde Noah en ark

I tro gikk de gjennom det Røde Hav.

I tro gjorde de alle noe. Det er rettferdighet ved tro.

Når vi har tatt imot Jesu rettferdighet, så må vi også be om kraft til å leve rettferdig for Ham. Da vil vi være Hans rette vitner. ***"Dersom dere vet at Han er rettferdig, så skjønner dere at hver den som gjør rettferdighet, er født av Ham."*** (1. Johannes brev 2,29)

"Mine barn! La ikke noen forføre dere! Den som gjør rettferdighet, er rettferdig, liksom Han er rettferdig." (1. Johannes brev 3,7).

Så kraften til å leve rettferdig og bære gode frukter, ligger ikke i oss selv, men i Kristi kraft hos den troende. Paulus sier: ***"For det er Gud som virker i dere til å ville og virke til Hans velbehag."*** (Filippperne 2,13).

Siden Luther sto frem og forkynte rettferdiggjørelse gjennom tro, har det vært en strid mellom den Katolske Kirke og den Lutherske Kirke. Men i 1999, etter mange samtaler, gjennom diplomati og økumenikk, har den Katolske Kirke og den Lutherske Kirke laget et fellesdokument angående rettferdiggjørelses-læren. Dokumentet heter *Joint Declaration*. Denne erklæringen og overenskomsten ble undertegnet den 31.oktober 1999, akkurat 482 år etter at Luther slo opp sine teser på kirkedøren i Wittenberg, hvor han også framhevet rettferdiggjørelse gjennom tro og tro alene. Dette dokumentet, *Joint Declaration*, førte den Lutherske Kirke tilbake til Rom, fordi dette dokumentet sier blant annet at det er frelse gjennom sakramentene.

Protestantene har gitt etter, ikke Rom.

Nå 500 år etter Wittenberg, ser vi at katolikker og protestanter feirer Luther sammen. Den største feiringen vil vel bli i Worms. Den Katolske Kirke har en kirke like ved siden av der hvor Luther ble innkalt til riksdagen i Worms. De har allerede bestemt at der vil de ha en økumenisk gudstjeneste den 31. oktober 2017, akkurat 500 år etter at Luther slo

opp de 95 tesene på kirkedøra i Wittenberg. Og hvem vil ha talen? Jo „selvfølgelig“ paven i Rom. De bagatelliserer Luthers dype brudd med Rom, og sier at nå er vi i en ny tid, vi vil stå sammen for å få **fred** på vår klode. Men fred oppnås ikke gjennom økumenikk, diplomati og flertallsbeslutninger. Jesus sa: ***”Min fred gir jeg dere, ikke som verden gir, gir jeg dere!”*** (Johannes 14,27).

En ekte fred får vi bare når vi har tatt imot Jesus Kristus som Herre i vårt liv, når vi har erkjent vår synd, og fått Jesu tilgivelse, Jesu rettferdighet, uforskyldt av nåde ved tro. Når denne beslutningen er tatt, så vil den troende få den Hellige Ånd som kraftkilde i sitt liv, og de vil få kraft til å følge i Jesu fotspor - de vil få kraft til å gjøre gode gjerninger.

Verden kan ikke gi oss denne ekte indre freden. De som velger å følge løsninger som strider mot Guds vilje, vil ikke få denne indre freden som bare Jesus kan gi oss. Vi må velge å ta imot Jesus Kristus som vår personlige frelser. Vi må velge å være lydige mot Jesus – i Hans kraft i oss - og vandre den smale veien – i Hans fotspor.

Reformatorene forsto hva det betydde å ta imot frelsen i Jesus Kristus. Men de så ikke alt, men:

- Anabaptistene så dåpens betydning.
- Luther så nåden.
- Calvin så betydningen av å vokse i nåden.
- Huss så betydningen av lydighet.
- Wesley så betydningen av hellighet.
- Waldenserne så betydningen av Bibelen.
- Miller så betydningen av Jesu gjenkomst.

…Hva med oss? Vel, vi har lært litt av alle, og derfor har vi mer kunnskap enn de som har levd før oss. Nå må vi se helheten, nå må vi forkynne alle disse sannhetene, både om tro, nåde, frelse, livet i Kristus, den Hellige Ånds virke, om å vokse i nåden, om karakterdannelse, om Åndens frukter, om Jesu gjenkomst og ikke minst det siste punktet som vi nå skal behandle.

10. Den Katolske Kirke har endret Guds ti bud i sin Katekisme. Dessverre så tok Luther med seg de katolske budendringene inn i sin Katekisme. Han vokste opp som katolikk, og så vel ikke den forfalskningen som den Katolske Kirke hadde gjort med Guds ti bud.

I katekismebudene har de tatt bort det andre budet, delt det tiende budet i to, og i tillegg har de tatt bort nesten hele teksten i hviledagsbudet. Dette er kanskje den største forfalskningen som er gjort i historien. Likevel er det mange som fortsatt mener at den Katolske Kirke er en kristen kirke. Men en kristen må følge Kristus, og ikke endre på noe som Han har sagt eller skrevet. Det har alstå den Katolske Kirke gjort, ikke minst med Guds ti bud. Derfor er vi enige med Luther og reformatorene som meget klart sa at paven bærer Antikrists kjennetegn. Martin Luther sa det slik: ***"Jeg sa tidligere at paven var Kristi stedfortreder. Nå hevder jeg at han er vår Herres motstander og djevelens apostel."*** (D'Aubigne, bind 7, kapittel 6).

Den gangen Luther tok imot den pavelige bullen, sa han: ***"Jeg forakter den og angriper den fordi den er ryggeløs og usann… Det er Kristus selv som blir fordømt i den. Det gleder meg at jeg må tåle slike onder for den beste sak som finnes. Jeg merker alt en større frihet i mitt hjerte, for nå vet jeg endelig at PAVEN ER ANTIKRIST, OG AT HANS TRONE ER SELVE SATANS TRONE."*** (D'Aubigne, bind 6, kapittel 9).

Hvor mange Lutheranere sier det samme i dag? Eller for å snu spørsmålet den andre veien: Er den Lutherske Kirke litt antikristelig selv, siden den har godtatt pavekirkens søndags-hviledag?

Som sagt så har pavekirken tatt bort

nesten all teksten i hviledagsbudet i sin katekisme. Hviledagsbudet i Bibelen lyder slik:

”Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig! Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud; da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken din trell eller din trellkvinne, eller ditt fe eller den fremmede som er hos deg innen dine porter. For i seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, havet og alt det som i dem er, og han hvilte på den syvende dagen, derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den.” (2. Mosebok 20,8-11).

I hviledagsbudet i Katekismen er det ikke noe i teksten som forteller at det er sabbaten, den syvende dag, som er den rette hviledagen. De fleste vet vel at Jesus døde på en fredag. Bibelen kaller denne dagen for beredelsesdagen, dagen før sabbaten (Markus 15, 42-43). Dagen etter blir kalt for sabbaten. Det er Bibelens syvende og siste dag i uken. Da hvilte Jesus i graven,

og disiplene holdt seg stille etter lovens bud (Lukas 23, 53-56). Den neste dagen er søndag. Søndagen er Bibelens første (1.) dag i uken. Da sto Jesus opp fra graven. (Markus ev. 15. 42-47 og 16.1-6).

Alle som leser dette ser klart at søndagen er Bibelens første dag i uken og sabbaten er ukens syvende dag, sabbaten. Sabbaten er Bibelens hviledag. Alle som er kristne bør holde Jesu hviledag. For det er Jesus som har innført den syvende dagen, sabbaten, som hviledag. Bibelen sier at ***”alt ble skapt ved ham.”*** (Johannes ev. 1.1-14). Bibelen sier også at ***„Jesus er sabbatens Herre.“*** (Markus 2.27-28). Denne teksten forteller også at sabbaten ble til for mennesket. Mange tror at sabbaten ble til for jødene. Slik står det også i fotnotene til den nye økumeniske Bibelen, Bibel 2011. Men det er ikke sant. Sabbaten ble til helt fra skapelsen. Vi leste jo at Gud skapte på seks dager og hvilte på den syvende. Så hviledagen har sin opprinnelse helt fra skapelsen, ikke fra Jesu oppstandelse. Jesu oppstandelsesdag er den første arbeidsdagen i uken, for Jesus hvilte på den syvende. Det er ikke slik at Jesus hadde to hviledager etter hverandre, både den 7. de og den 1. ste dag i uken. Nei, Jesus hvilte i graven på sabbaten, og sto opp til en ny virkedag på søndag, den 1. dag i uken, akkurat som Han i skapelsen begynte å skape (arbeide) på den 1. dag i uken.

Det er ingenting i Skriften som sier at Jesus har befalt at vi skal slutte å holde sabbaten, den syvende dag, og i stedet holde den første dag i uken, søndag. Hvis Han skulle ha endret dette, så ville Han ha sagt det meget tydelig. Men da måtte Han

også ha endret Guds ti bud, som meget tydelig sier at vi skal ha sabbaten, den syvende dag i uken, som hviledag. Dessuten så endrer ikke Gud og Jesus seg. Bibelen sier:

"Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid" (Hebreerne 13,8).

"For Jeg Herren, har ikke forandret Meg." (Malakias 3,6)

"Gresset blir tørt, blomsten visner, men Guds Ord står fast til evig tid." (Jesaia 40,8).

Den Katolske Kirke sier tydelig at det er de som har endret hviledagen.

Fra en Romersk-Katolsk troslærebok leser vi følgende:

Spørsmål: ***Hvilken dag er sabbat?***

Svar: ***Lørdag er sabbat.***

Spørsmål: ***Hvorfor holder vi søndag i stedet for lørdag?***

Svar: ***Vi holder søndag i stedet for lørdag fordi den katolske Kirke på kirkemøtet i Laodikea* (år 336) *overførte sabbatens hellighet fra lørdag til søndag.***

Spørsmål: ***Kan du på noen annen måte bevise at kirken har makt til å innstifte festdager ved lov?***

Svar: ***Dersom den ikke hadde slik makt, kunne den ikke ha gjort det som alle nåtidens religionsbekjennere er enig med den i; Den kunne ikke ha innført helligholdelsen av søndagen, den første dag i uken, i stedet for helligholdelsen av lørdag, den syvende dag, en forandring som det ikke finnes noen autoritet for i Skriften."***

- Fra *Doctrinal Cathecism*, s. 174 og *The Convert's Cathecism of Catholic Doctrine* (1977-utgave), s. 50.

Legg også merke til at søndag betyr **„solens dag"** og ikke **„Sønnens dag"**. Keiser Konstantin var den første som innførte søndagen som hviledag - ved lov. Det ble gjort den 7. mars, i 321 etter Kristus. Her kommer litt av den teksten:

„På solens ærverdige dag skal myndighetene og folk som bor i byene hvile, og alle verksteder skal lukkes. Men på landet kan de som dyrker jorden arbeide fritt og lovlig."

- Fra *History of the Christian Church*, 5 utg. volum 3, s. 380.

Testamentforfalskning

Det er helt tydelig at den Katolske Kirke har gjort en testamentforfalskning. Et testamente skrives jo mens personen lever. Når personen er død, så begynner testamentet å virke, og ingen personer skal endre på det testamentet. Hvis de gjør det, så blir det testamentforfalskning. Og det er nettopp det den Katolske Kirke har gjort. De har gjort en testamentforfalskning , i det de har endret Guds ti bud og hviledagsbudet - etter Jesu død. Ja, vi ser at de gjorde denne testamentforfalskningen ca. 300 år etter Jesu død. Dette er kanskje den største testamentforfalskningen som er gjort gjennom historien, og det er registrert i himmelens bøker.

Men konsekvensene har blitt store. De har med denne testamentforfalskningen forført millioner av mennesker. Vi har sympati med disse menneskene, for de

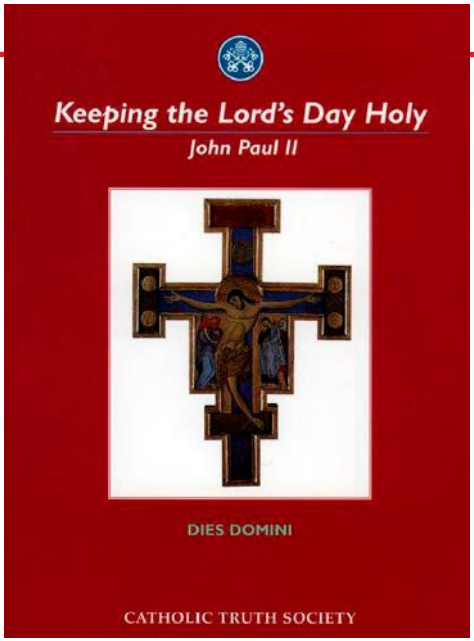

har hatt tillit til presten, og trodd at det han forkynte var riktig ut fra Guds Ord. Men nå er tiden kommet til å avsløre den Katolske Kirkes villfarelser og forførelser, slik at menn og kvinner kan vende seg bort fra den Katolske Kirkes ubibelske lære.

Pave Johannes Paul II skrev i sin bok *Dies Domini*, (utgitt mai 1998) punkt 63: ***"Vi følte vi hadde autoritet til å overføre sabbatens mening til oppstandelsens dag."***

Paven snakker også om ***"den åndelige og pastorale rikdommen med søndagen, som har blitt gitt oss ved tradisjonen..."***

Ser du svakhetene i pavens formulering? Paven erkjenner åpent at sabbatshelligholdelse har blitt overført til søndagshelligholdelse. De følte at de hadde autoritet til å gjøre denne forandringen. Her setter de sin egen autoritet over Bibelens autoritet. De ***følte*** de hadde autoritet til å gjøre denne forandringen med hviledagen.

Hvis vi skal bygge våre beslutninger på følelser, så kan det bli mange merkelige avgjørelser.

Paven erkjenner også at dette med søndagen som hviledag er en tradisjon. Hvorfor kan ikke de andre forskjellige kristne kirkesamfunnene være like ærlige som den Katolske Kirke og erkjenne at søndagen er en tradisjon? Det er fullstendig galt av den Katolske Kirke å overføre sabbatens mening til oppstandelsens dag – det har de heller ingen rett til - men de erkjenner i alle fall at de har gjort denne endringen. Men på dommens vil det åpenbares om vi ikke bare har erkjent våre feil, men om vi også har vært villige til å vende om og følge Guds vei.

Vismannen Salomo skrev**:** ***"Slutten på det hele er dette: Frykt Gud og hold hans bud, det er hva hvert menneske bør gjøre. For hver gjerning vil Gud føre fram for dommen, enten det er godt eller ondt."*** (Predikeren 12,13-14).

La oss ta med et par uttalser til fra katolske kilder:

"I kraft av sin guddommelige misjon forandret den Katolske Kirke dagen fra lørdag til søndag over tusen år før det fantes noen protestant." - Catholic Mirror, sept. 1893.

"Søndagen er vårt autoritetsmerke.. Kirken står over Bibelen, og overføringen av sabbatshelligholdelse til søndagshelligholdelse beviser dette faktum." - Catholic Record, London/Ontario, 1. sept. 1923.

Her har vi det igjen. Den Katolske Kirke innrømmer at kirken står over Bibelen. De mener de har guddommelig autoritet til å endre tid og tider. (Daniel 7,25).

De tar seg en autoritet, som ikke er i harmoni med Guds Ord.

Når Jesus ble fristet av Djevelen, så henviste Han til Guds Ord. Han sa: ***"Det står skrevet"*** (Matteus ev. 4,10). Han lot Skriften være sin autoritet. Den som ikke lar Skriften være sin autoritet har ingen autoritet, for autoriteten ligger i Guds Ord.

…men skiftet disiplene hviledag?

Noen mener at disiplene begynte å holde hviledag på søndag i stedet for lørdag – til minne om Jesu oppstandelse. Bibelen er fullstendig taus om en slik endring av hviledagspraksisen. Leser en alle de 8 skriftstedene i Bibelen som omhandler den første dag i uken, finner en ikke noe som helst påbud eller hint om at de kristne skal begynne å holde den første dag i uken, søndag, i stedet for lørdag, den syvende dag. (Matteus ev. 28,1; Markus ev. 16,2; 16,9; Lukas ev.. 24,1; Joh. ev. 20,1; 20,19; Ap.gj. 20,7; 1. Kor. 16,2).

Derimot finner vi i hele Apostlenes gjerninger at disiplene fortsatte å holde Sabbaten, slik de hadde lært det av Jesus. (Ap. gj. 13,14-15; Ap. gj. 13,42-44; 16,12-13; Ap.gk. 17,1-2; Ap.gj. 18,3-4.

Kirkemøtet i Trent

Det mest autoritative doktrinære kirkemøtet i den Katolske Kirke var kirkemøtet i Trent (1545-63). Hensikten med dette kirkemøtet var å slå fast ***"kirkens lære som et svar på protestantenes kjetteri."*** - Catholic Encyclopædia, vol. XV, artikkel "Trent".

Under dette kirkemøtet ble spørsmålet om kirketradisjonens autoritet kontra Bibelens autoritet lenge og heftig debattert. Saken ble ikke avgjort før den siste samlingen, og det er bemerkelsesverdig at det argumentet som gjorde at tradisjonen vant over Bibelen, var dette med forandringen av sabbaten (hviledagen). De mente at den konklusjonen som da ble fattet, var det endelige bevis på at Kirkens autoritet var Bibelens autoritet overlegen. Konklusjonen beskrives slik:

"Endelig… ble deres siste skrupler lagt til side. Erkebiskopen av Reggio holdt en tale hvor han åpent erklærte at tradisjonen sto over Bibelen. Kirkens autoritet kunne derfor ikke bindes til Skriftens autoritet, fordi Kirken hadde forandret Sabbaten til søndag, ikke ved noe påbud fra Kristus, men ved sin egen autoritet." - Canon and Tradition, s. 263. H.L. Holzman, Ludvigsburg, 1859.

Og her har vi kommet til kjernen i dette skrivet. Protestantene og reformatorene sa og sier at de vil ha Skriften og Skriften *alene* som sin grunnvoll og autoritet for sin tro og lære. Men den Katolske Kirkes anklage mot protestantene er: Nei, protestantene har ikke Skriften alene som sin autoritet, fordi de holder bibelens første dag, søndag, som hviledag, mens Bibelen sier at vi skal ha den syvende dag, lørdag, som hviledag. Og her vil vi holde med katolikkene. De sier ærlig at de har forandret hviledagen fra lørdag til søndag, fra Bibelens syvende dag i uken til Bibelens første dag i uken, men de irettesetter protestantene og reformatorene fordi de sier at de følger Bibelen, men i praksis så gjør de ikke det, fordi de følger en katolsk tradisjon idet de holder Bibelens første dag i uken som hviledag.

”Det er bare en utvei igjen for protestantene. Det er å ta deres standpunkt helt og fullt, bare på det skrevne ordet, Bibelen og Bibelen alene. Det er ikke for seint for protestantene å komme tilbake til det de engang sto for. Vil de gjøre det? Vil de ufravikelig stå på protestantenes bekjennelse? Eller vil de fortsette med å innta de bekjennende protestanters uforsvarlige, selvmotsigende og dødbringende stilling, samtidig som de står på katolsk grunn og følger den Katolske Kirkes autoritet? Vil de holde Herrens sabbat, den syvende dag, ifølge Skriften? Eller vil de holde søndagen i samsvar med den Katolske Kirkes tradisjon?“ (Catholic Mirror, sept. 2,9,16 & 23, 1893 tracts entitled „Rome’s Challenge).

Kjære venn! Hvilket standpunkt vil du ta i denne saken?

Martin Luther våget å stå fram og refse den Katolske Kirke og gikk selv ut fra denne kirken. Men han så ikke klart budforandringene og endringen av hviledagen. Men de som skulle følge opp hans reformasjonsarbeid, burde ha kommet lenger enn Luther. I stedet har de gått tilbake mot Rom.

Nettopp i hviledagsspørsmålet har protestantene sviktet. De har akseptert en katolsk tradisjon, og derfor har de ikke lykkes med sin målsetting om å følge Bibelen og Bibelen alene som sin autoritet i tro og lære. På grunn av dette frafallet, så har protestantene gradvis nærmet seg Rom, og nå når de skal feire 500-års-jubileum for Luthers brudd med den Katolske Kirke, så benytter de denne anledningen til å markere sin enhet med Rom. Enheten ligger i det at det i dag ikke lenger er noen sanne protestanter (med få unntak), fordi protestantene i dag følger Bibelen og tradisjonen, slik som den Katolske Kirke.

Vi kan nå samle noen få av de mest vanlige ubibelske tradisjonene, som den Lutherske Kirke og mange andre såkalte protestantiske kirker har akseptert fra Rom:

1. Den Lutherske Kirke følger tradisjonen, som ikke har noen bibelske røtter, når de holder søndagen, Bibelens første dag i uken som hviledag, i stedet for Bibelens syvende dag, sabbaten.

2. Den Lutherske Kirke følger tradisjonen, som ikke har noen bibelske røtter, når de utfører barnedåp i stedet for troens dåp.

3. Den Lutherske Kirke følger tradisjonen, som ikke har noen bibelske røtter, når 14-15 åringer skal bekrefte/stadfeste troen som de ikke selv har tatt ved spedbarns”dåpen”. Mange konfirmanter tror ikke engang på Gud som frelser og Jesus Kristus som frelser.

Hvilken alvorlig og ettertenksom advarsel gir Jesus til de som forfører andre? Jesus sa:

”Men den som forfører én av disse små som tror på meg, for ham var det bedre at det var hengt en kvernesten om hans hals og han var nedsenket i havets dyp. Ve verden for forførelser! For forførelser må komme; men ve det menneske som forførelsen kommer fra:” (Matteus 18,6-7)

Konklusjon

Reformasjonen har ikke i lengden lykkes, fordi de ikke har fulgt Bibelen og Bibelen

alene. At de som skulle representere reformasjonen og protestantismen i dag holder Bibelens første dag i uken, søndag, som hviledag, er et klart bevis på dette!

Mange mener at reformasjonen endte med Luther, men den skal fortsette til tidenes ende. Luther hadde et stort verk å utføre med å spre det lys som Gud lot skinne på ham. Men han fikk ikke alt det lyset som verden skulle få. Fra den tiden og til nå er det hele tiden kommet nytt lys over Den hellige skrift, og nye sannheter har utfoldet seg.

Hvor har det blitt av de bibeltro reformatorene? I dag trenger vi en ny reformator, ja, mange nye reformatorer. Mennesker trenger å se den forførende forkynnelsen som eksisterer i mange kirker. Samtidig trenger folk å høre et klart og sant Bibelsk budskap for vår tid, slik vi finner det i Åpenbaringsbokens 14. kapittel, versene 6-12 og 18,4. Hvem vil stå opp for Herrens sak, like modig som Martin Luther?

I dag ser det ut for at alle verdens fordervede krefter skal vinne slaget på denne vår klode. Men Bibelen åpenbarer at disse kreftene strider mot Kristus og de som står på Kristi side. (Åpenbaringen 17,12-14). Dette forteller oss at det er Gud som har kontrollen, og Han sier „så langt og ikke lenger“. Det er de som stiller seg på Hans side som vil gå seirende ut av den store reformasjons-kampen som varer ved helt til slutt!

Den siste store testen

Bibelen åpenbarer at den siste testen på denne vår klode, like før Jesus Kristus, verdens Frelser, kommer igjen, vil dreie

seg om tilbedelse. Bibelen beskriver denne testen slik:

”Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde til og med kunne tale, og gjør slik at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde skulle drepes. Og det gjør at det blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og træler, et merke i deres høyre hånd eller på deres panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn. (Åpenbaringen 13,15-17)

Så testen vil være om vi tilber Gud som skaper eller om vi vil tilbe ”dyret” og ta dets merke. Vi gjentar: Dette har altså med tilbedelse å gjøre og ikke med et micro-chips. Mange tror micro-chipset er dyrets merke. Micro-chips og det elektroniske systemet kan bli brukt som et kontrollorgan, slik at de som ikke vil ta dyrets merke, ikke kan kjøpe og selge.

Nå blir jo pengene borte, og alt går på kort. Micro-chipset ligger i kortet eller det kan også direkte innplanteres inn i menneskekroppen, for eksempel under

huden. Det er ikke noe problem å sperre et kort. De som ikke tar dyrets merke skal altså bli straffet fordi de ikke er lydige mot de jordiske makthaverne, og straffen er at de ikke får lov til å kjøpe og selge. Når det står at de kan ta dyrets merke i pannen eller i hånden, så er pannen et bilde på forstanden og hånden et bilde på det du gjør med din hånd. (5. Mosebok 11,18).Vi tar våre beslutninger og valg i den delen av hjernen som ligger i pannen. Så vi kan velge med vår forstand å akseptere dyrets merke, eller vi kan vise det ved våre henders gjerninger.

Bibelen sier at vi skal tilbe Ham som skapte himmelen og jorden. Det er nettopp i hviledagsbudet vi får vite hvem vi skal tilbe. Der står det at vi skal tilbe Ham som skapte på seks dager og hvilte på den syvende. Derfor, fordi hviledagen har med tilbedelse å gjøre, så vil dette punktet komme i fokus like før Jesus kommer igjen. Vi lever i denne tiden, hvor verdens ledere vil ha søndagen, Bibelens første dag i uken, som hviledag, familiedag og gudstjenestedag. I Europa arbeider *Den Europeiske Søndags Alliansen* meget aktivt for å få søndagen som ukens hviledag og familiedag. I USA er det flere store religiøse bevegelser som arbeider

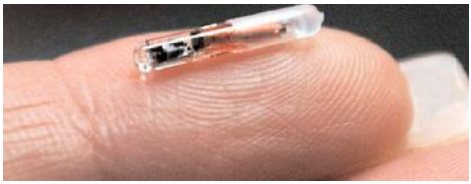

for det samme målet, slike som *The Christian Coalition* og *The Lords Day Alliance* m.fl.

Søndagen som hviledag, strider mot Guds Ord og Guds ti bud, som sier at vi skal tilbe Gud på den dagen som Gud har satt til side som hviledag, nemlig sabbaten, Bibelens 7 dag i uken. Menneskene blir derfor snart satt på valg, enten om de vil tilbe Ham som skapte himmelen, jorden, havet og alt som i dem er, og holde Hans hviledag, eller om vi vil tilbe og være lojal mot "dyret" (Paven/pavekirken) og ta dets merke?

Vi har tidligere sett uttalelser fra den Katolske Kirke hvor de sier at de har et merke. De mener at når de har endret hviledagen, så er det et tegn på at de (kirken) har autoritet til å endre tid og tider og innføre nye tradisjoner. Bibelen har åpenbart at slik vil det bli. Det står at denne kirken vil endre hellige tider og lov. (Daniel 7,25).

Vi har allerede sett at de har endret hviledagen fra sabbaten (lørdag) til søndag. Når du nå blir opplyst om dette, hvilken autoritet vil du være lydig imot? Hvilken hviledag vil du da holde?

Det valget du tar vil ha betydning for liv eller død, fordi når du nå har blitt opplyst om hva den frafalne kirken har gjort med hviledagen, så får ditt valgt voldsomme følger. Bibelen sier***: "Den som altså vet å gjøre rett og ikke gjør det, han har synd av det."*** (Jakob 4,17).

Dette valget, om du vil tilbe Ham som skapte, eller om du vil tilbe "dyret og ta dets merke", er noe som hører den nære fremtid til. Dette vil framkomme når dette med "dyrets merke" = pavekirkens søndagshelligholdelse vil bli presset på oss med lov. (Åpenbaringen 13,15-16). Men vi bør også ta vårt valg i dag, for vi vet ikke hvor lenge vi får leve. I dag er frelsens dag. ***"I dag om du hører Hans røst, da forherd ikke ditt hjerte!"*** (Hebreerne 3,7-8).

Når vi bestemmer oss for å følge Jesus i dag, så blir det også lettere å følge Ham i morgen!

Tenk nøye over følgende skriftsteder:

Jesus sier: ***"Hvis du elsker meg, så holder du mine bud."*** (Johannes ev. 14,15).

"På dette kjenner vi at vi elsker Guds barn, når vi elsker Gud og holder hans bud." (1. Johannes brev 5,2-3).

"Den som sier: Jeg kjenner Ham, og ikke holder Hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham; men den som holder hans ord, i ham er sannelig kjærligheten til Gud blitt fullkommen. På dette kjenner vi at vi er i Ham." (1. Johannes brev 2,4-5).

"Mine får hører Min røst, og Jeg kjenner dem, og de følger Meg." (Johannes ev. 10,27).

Sluttappell

Når vi i dette heftet forteller om forfalskningen som er gjort, og advarer imot ***det katolske systemet****, som står bak mange forfalskninger som er gjort i forhold til Guds Ord, så er det ikke for å fordømme katolikkene som enkeltpersoner. Det* ***er det katolske systemet*** *som vi her analyserer i forhold til Guds Ord.*

Vi håper derfor at disse opplysningene vil hjelpe både katolikker og oss andre til å

komme fram til en rett konklusjon i denne saken.

Vi tror det er ærlige og oppriktige mennesker i forskjellige kirkesamfunn, også i den Katolske Kirke. Når de oppdager de menneskeproduserte tradisjonene som har sneket seg inn i flere kirker, ikke minst de falskhetene som er gjort med Guds ti bud, inkludert sabbatsbudet, vil flere ta et oppgjør med disse falskhetene, rive seg løs fra de båndene som binder dem, og bli kraftige redskaper for Gud i endetidens avsluttende forkynnervirksomhet. Bibelens appell lyder slik til Guds folk i Babylon (katolisisme og frafallen protestantisme): ***"Gå ut fra henne mitt folk, for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager!"*** (Åpenbaringen 18,4).

I følge dette skriftstedet er det tydelig at mange av Guds folk er i Babylon, ja, kanskje de fleste av Guds folk er i Babylon?! Når de ser lyset fra Guds lampe, og ser at de har blitt forført, slik som Martin Luther, så vil de følge Bibelens oppfordring om å gå ut fra Babylon, og ha Guds klare Ord som sin autoritet.

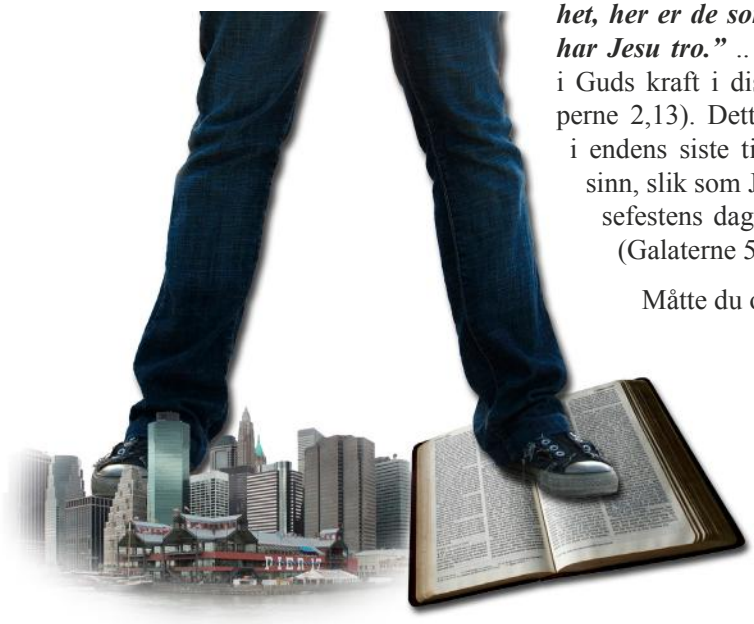

Hvis du er i en kirke som forkynner noen av disse ubibelske lærepunktene som vi har nevnt i 10 punkter tidligere i dette heftet, så kom ut fra dette kirkesamfunnet, slik at du ikke blir rammet av dommen over de ugudelige. (Åpenbaringen 21,8). Det nytter ikke å stå med en fot i Babylon og en fot på Guds side. Vi må stå med begge føttene på Guds side. Tro ikke at du blir frelst fordi du er blant majoriteten, for Bibelen sier at det til slutt vil bli en levning eller en rest ut av de som bekjenner seg til å være Guds folk. Med få ord beskriver Bibelen denne levningen i Åpenbaringsbokens 14. kapittel og 12 vers, slik: ***"Her er de helliges tålmodighet, her er de som holder Guds bud og har Jesu tro."*** .. ikke i egen kraft, men i Guds kraft i disse menneskene (Filipperne 2,13). Dette er Guds trofaste rest i endens siste tid. De har et samstemt sinn, slik som Jesu etterfølgere på Pinsefestens dag. De har Jesu sinnelag. (Galaterne 5,22).

Måtte du og vi være blant dem!

Med vennlig hilsen
Abel og Bente Struksnæs
Vestrumsbygda 26,
2879 Odnes, Norge

Mer info om dette og andre tidsaktuelle emner på www.endtime.net

100 gratis bøker

De 100 første som tar kontakt med Abel og Bente Struksnæs, Vestrumsbygda 26, 2879 Odnes, eller e-mail til abels@online.no vil få tilsendt boken

Den STORE Striden **GRATIS!**

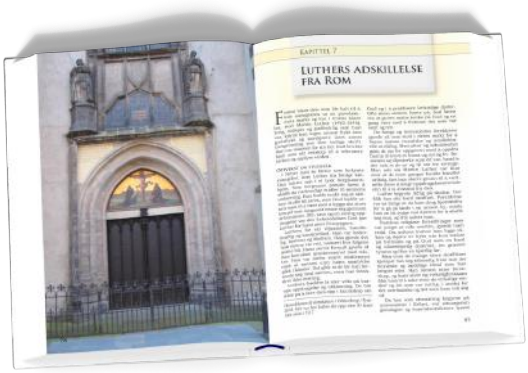

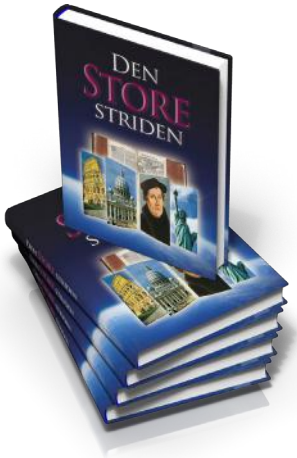

500 år etter Luther:

10 *nye* teser på kirkedøra!

from:

www.DrMartinLuther.info

1 John 5:7, 8

pamphlet: „2017 - 500 Years after Luther!“ endtime.net, p.13

Quote: **[4.]** The Catholic Church believes that the Virgin Mary was taken up to heaven and that our prayers are to come to her first, in order to reach Jesus and the Father. This is something Catholics have fabricated themselves, since Mary has been dead for around 2000 years. She lies in the grave just like all others who have died and await the resurrection morning. (1 Thessalonians 4:15-17).

The Bible clearly states that ***“there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one.”*** (1 John 5:7). We find this text in the King James Bible and in the Groundtext Textus Receptus, but not in the Catholic Bibles and their Groundtext Codex Vaticanus. The Catholic Church suggests that there are four special, holy people in heaven, where Mary is the fourth and the one that they pray to.

Dictionary of Theology and Church II (cath.), p. 1272, Herder Publisher (excerpt):

“COMMA Johanneum (CJ.) is a secondary (in the view of textual criticism), inconsistently transmitted addendum to 1 John 5:7: “there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one.” The Fathers of the Eastern Church were not familiar with the CJ until the Middle Ages; it has evolved from a Trinitarian interpretation (also detectable in the works of Tertullian and Cyprian) and could be found in the relation of the latter tradition in the print editions of the Greek New Testament including the edition of Erasmus, its 3rd edition and in the textus receptus. The majority of reformers militated against 'Comma Johanneum'."

The Sacred Scriptures, Editor, Vol. III:

For more than a hundred years it is well known that the so-called “Comma Johanneum” in 1st John 5:7 to 8 has been an addendum in different translations of the Bible. In the fourth and the fifth centuries AD at the latest, changes were made in the word of God due to some additions.

However, in which way did some traditions - including the “Comma Johanneum” and other Trinitarian texts – reach the copies of the original text and then even the Holy Scripture?

In the early copies comments were written at the margin. Later copyists inserted some marginal notes into the biblical text. Also translators (and later even the printers) sometimes brought their own views influenced by the tradition, into the translation.

Once, only a few wealthy could afford buying a copy of the Scriptures. For the common people the word of God was hidden out of reach behind monastery walls. Just recently it has been found out from documents, what happened in that time. The so-called "Comma Johanneum", the verse in 1st John 5:7-8 has secretly been inserted into the biblical text.

This text inserted in 1 John 5:7-8 "in heaven, the Father, the Word and the Holy Ghost, and these three are one. And there are three that bear witness on earth: "cannot be found in any of the known Greek manuscripts before the 11th century after Christ."

In 1920, Albrecht Ludwig published his translation of the New Testament. There we read the the following notice concerning 1 John 5:7 and 8:

"These words cannot be found with any of the ancient church fathers, who treated the doctrine of the Trinity from the third to the fifth century. They are also not present in any Greek manuscript before the 15th Century. Only around 400 AD, the words appear in the Western Church. This then inserted the words into the Latin Vulgate in the Middle Age and from then on into the Greek text. Moreover, the words are missing in all the old translations, even in the manuscripts of the Vulgate before the 10th Century. "

“Erasmus kept his promise having added the passage to [1John 5:7, 8], its third edition (of 1522), however expressing his suspicion in an extensive footnote that the handwriting [the found Greek manuscript containing this addendum] was made specially to refute him. Among the thousands of Greek manuscripts that have been checked since the time of Erasmus, there are only three further ones which contain this spurious passage... The earliest known quotation from the “Comma” is a treatise dating from the 4th Century that can either be attributed to the student or his Priscillian, the Spanish bishop Instantius. The “Comma” was probably originally part of an allegorical interpretation of the “three witnesses” in the text and may have stood as a side note in a Latin manuscript of the first Letter of John, from where it came into the Old Latin Bible yet in the 5th Century. “

(Quotes from: “The text of the New Testament/ New Testament Introduction to the Textual Criticism ‘; III The pre-critical period: Textus Receptus” - BM Metzger, 1966)

The more astonishing is the fact that this dubious text in the revised edition of the popular “Schlachter 2000” suddenly reappears. At least it is admitted on page 1354 in the appendix of the new “Schlachter Version 2000”:

“1 John 5:7-8 (the so-called “Comma Johanneum”): (7) Because there are three to bear witness in heaven: the Father, the Word and the Holy Ghost, and these three are one, (8) and three are the ones who bear witness on earth: the Spirit, the water and the blood, and these three are the same. The words printed in italics are missing in the

majority text."

It has been unfortunately forgotten to be added that the "Comma Johanneum" was neither included in the Schlachter's own translation. A text review of Schlachter's Bible translation dated 1905 (at least sixteen editions had been published until 1922) regarding the "Comma Johanneum" has shown that the spurious text cannot be found in 1 John 5:7, 8. Like Dr. Martin Luther, Franz Eugen Schlachter would certainly neither allow that later generations ever dare adding fake text in his translation.

Biblical and Theological Encyclopedia, Vandenhoek & Ruprecht 1959:

"In the late fourth century the doctrine of the Trinity of God was formulated by the Church. The Bible itself does not contain an explicit statement of the Trinity of God at any point."

The only apparent exception is the so-called <Comma Johanneum>, one Western addendum of the fourth century to 1 John 5:7: "For there are three who bear record in heaven: the Father, the Word and the holy Ghost. And these three are one". It is apparent that this formulation, which found entrance into some late Greek manuscripts and was admitted in its translation after Luther, should replace the missing literal script basis" (p. 607).

1 Timothy 6:13-16

pamphlet: „2017 - 500 Years after Luther!“ endtime.net, p.16

Quote: **[6.]** The Bible says that it is only Jesus that has immortality. It is written: ***“who is the blessed and only Potentate, the King of kings, and Lord of lords; who only hath immortality.”*** (1 Timothy 6:15-16). Only God is immortal. Humans are mortal, but when Jesus comes again, they will at that time be clothed with immortality.

The Sacred Scriptures, Editor:

1 Timothy 6:13-16

13 ***I give you charge in the sight of YAHWEH, who gives life to all things, and before the Messiah Yahshua, who before Pontius Pilate witnessed a good confession;***

14. ***That you keep this commandment without spot, unrebukeable, until the appearing of our Master Yahshua the Messiah:***

15. ***Which in his times he shall show, who is the blessed and only Potentate {YAHWEH}, the King of kings, and Sovereign/Master of rulers (Master of master);***

16. ***Who only has immortality {YAHWEH!}; dwelling in the light which no man can approach to, <u>whom no man has seen, nor can see</u>: to whom is honor and everlasting kingdom! Amen.***

Romans 10:17

So then faith comes by hearing, and hearing by the word of YAHWEH.

John 3:16

For YAHWEH so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whoever believes in him should not perish, but have everlasting life.

John 17:3

And this is life eternal, that they should know you the only true God/Elohim {YAHWEH} , and him whom you did send, even Yahshua the Messiah!

John 8:28-29

Then said Yahshua to them, When you have lifted up the Son of man, then shall you know that I am he, and that I do nothing of myself; but as my Father taught me, I speak these things.

And he that sent me is with me; the Father has not left me alone; for I do always those things that please him.

1 Corinthians 11:3

But I would have you know, that the head of every man is the Messiah; and the head of the woman is the man; and the head of the Messiah is <u>YAHWEH</u>.

John 14:28

You have heard how I said to you, I go away, and come again to you. If you loved me, you would rejoice, because I said, I go to the Father: for my Father is greater than I.

John 6:57

As the living Father has sent me, <u>and I live by the Father</u>:

so he that eats me, even he shall live by me.

Ephesians 4:4-6

4 There is one body, and one Spirit, even as you are called in one hope of your calling;

5 One Master {= Yahshua}, one faith, one baptism,

6 ONE GOD/ELOHIM {=YAHWEH} and Father of all, who is above all, and through all, and in you all.

1 John 2:22-23

Who is a liar but he that denies that Yahshua is the Messiah (and pronounce him as a second god)? He is the antichrist/antimessiah, that denies the Father and the Son.

Whoever denies the Son (pronounce the Son as a second god!), the same has not the Father: he that confesses the Son has the Father also.

2 John 1:7-11

7 For many deceivers are entered into the world, who confess not that Yahshua the Messiah has come in the flesh. This is a deceiver and the Anti-Messiah/Antichrist.

8 Look to yourselves, that we lose not those things which we have worked, but that we receive a full reward.

9 Whoever goes onward and lives not in the teaching of the Messiah, has not YAHWEH: He that abides in the teaching of the Messiah, he has both the Father and the Son.

10 If there come any to you, and bring not this teaching, receive him not into your house, and give him no greeting:

11 For he that gives him greeting partaker in his evil works.

1 Corinthians 15:22-28

22 For as in Adam all die, even so in the Messiah shall all be made alive.

23 But every man in his own order: the Messiah the first fruits; afterward they that are the Messiah's, at his coming.

24 Then comes the end, when he shall deliver up the kingdom to YAHWEH, even the Father; when he shall have put down all rule and all authority and power.

25 For he must reign, till he has put all his enemies under his feet.

26 The last enemy that shall be abolished is death.

27 For, he has put all things under his feet. But when he says, all things are put under him, it is manifest that he is excepted which did put all things under him.

28 And when all things shall be subdued to him, then shall the Son also himself be subject to him that put all things under him, <u>that YAHWEH may be all in all</u>.

Judah 1:24-25

Now to him that is able to keep you from falling, and to present you faultness before the presence of his glory with exceeding joy,

To the only God/Elohim {YAHWEH} our Savior, through Yahshua the Messiah our Master/Sovereign, be glory and majesty, dominion and power, before all time, and now, and forever more! Amen.

Revelation 21:3-4

And I heard a great voice out of heaven saying, Behold, the tabernacle of YAHWEH is with men, and he will dwell with them, and they shall be his people, and YAHWEH himself shall be with them, and be their God/Elohim:

And YAHWEH shall wipe away all tears from their eyes; and there shall be no more death, neither sorrow, nor crying, neither shall there be any more pain: for the former things are passed away.

Matthew 28:1 ...

pamphlet: „2017 - 500 Years after Luther!“ endtime.net, pp. 30, 31

Quote: **[10.]** In the fourth commandment of the catechism, there is nothing that indicates that the seventh-day Sabbath is the true day of rest. Most people are well aware that Jesus died on Friday. The Bible calls this day the preparation day, the day before the Sabbath (Mark 15:42-43). The day after is called the Sabbath. It is the Bible's seventh and last day in the week. As Jesus rested in the grave, the disciples were gathered and rested according to the commandment (Luke 23:53-56). **The next day was Sunday. Sunday is the Bible's first day of the week. On this day Jesus arose from the dead.** (Mark 15:42-47; 16:1-6).

All who read these texts can clearly see that Sunday is the Bible's first day of the week and the Sabbath is the seventh day of the week. The Sabbath is the Bible's day of rest.

The Sacred Scriptures, Editor:

Matthew 28:1

ERASMUS 1516 A.D. = ***But in the evening of the Sabbath * / because it is grow dusky / Sabbath (on a Saturday) / Miriam of Magdala and the other Miriam / came to see the grave.***

CONCORDANT BIBLE 1980 A.D. = ***But that was in the evening between the Sabbaths *. As the morning dawned at one of the Sabbath days,*** *Mary/**Miriam,** the Magdalene /* ***of Magdala and the other*** *Mary/**Miriam, came to look after the tomb.***

Mark 16:1-2

1 ***And when the Sabbath was past, Miriam of Magdala, and Miriam the mother of Jacob/James, and Salome, bought spices, that they might come and anoint him.***

2 LUTHER 1522 A.D. = ***And they came to the grave on a Sabbath*** (means: on one of the two Sabbaths) ***very early / for sun was rising.***

2 BIBLE CONCORDANT 1964 + 1980 A.D. = ***So they came on one of the Sabbaths to the grave, very early in the morning, at sunrise.***

Mark 16:9

ERASMUS 1516 A.D. = ***But Yahshua / since he had been raised early on the*** *first* (??) ***Sabbath / he first appeared to Miriam of Magdala / who is dispossessed of seven demons.***

CONCORDANT BIBLE 1980 A. D. = ***As he was resurrected on the morning of the*** *first* (??) ***Sabbath*** [on Saturday, the Sabbath of the week], ***he appeared first to*** Mary/***Miriam,*** the Magdalene / ***of Magdala, who He dispossessed of seven demons.***

Luke 24:1

LUTHER 1522 + 1819 A.D. = ***But on the Sabbath*** (= on one of the Sabbaths) ***very early they came to the grave and had spiceries / they had prepared / and certain others with them.***

Concordant Bible of 1980 A.D. = ***On one of the Sabbath days they went in the early morning to the grave and brought spices with them that they had prepared, they and some with them.***

John 19:31

LUTHER 1522 A.D. = ***However, since it was the preparation day, the Jews asked Pilate to brake His legs to be removed from the torture stake because the body should not remain upon the cross / the pile / the torture stake on the Sabbath {day} - for that Sabbath {day} was an high day.***

John 20:1

ERASMUS 1516 A.D. + LUTHER 1522 A.D. = ***On a Sabbath / Miriam of Magdala came early to the sepulcher/tomb since it was still dark / and saw / that the stone was removed from the tomb.***

CONCORDANT BIBLE of 1980 A.D. = ***On one of the Sabbath days (the word "day" isn't to find in the text of translation)*** *Mary/**Miriam** the Magdalene /* ***of Magdala, went to the grave early in the morning, when it was dark, and saw that the stone was lifted away from the entrance of the tomb.***

EGGESTEIN-Bible 1470 A.D. + PFLANZMANN-Bible 1475 A.D. = ***Then on one of the Saturday early ...***

John 20:19

LUTHER 1522 A.D. = ***In the evening of the same Sabbath / since the disciples met together and the doors were closed / fearing the Jews / Yahshua came and stepped into the middle / among them and spoke to them / Peace be with you.***
Hebrew: ***Shalom Aleichem!***

Bible Concordant of 1980 = ***As it became evening on one of the Sabbath days, and the doors in the house where the disciples were assembled were closed, for they feared the Jews, Yahshua came into the midst and said to them: "Peace be with you!"***

EGGESTEIN-Bible 1470 A.D. + PFLANZMANN-Bible 1475 A.D. = ***Therefore, then it was late on one of the Saturday ...***

Exodus 20:8-11

„Remember the Sabbath day to keep it holy. Six days shall you labor, and do all your work:

But the seventh day {Saturday} is the Sabbath of YAHWEH your Elohim: in it you shall not do any work, you, nor your son, nor your daughter, nor your manservant, nor your maidservant, nor your cattle, nor your stranger that is within your gates:

For six days YAHWEH made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day:

Therefore YAHWEH blessed the Sabbath day,and hollowed it.“